

La història dels 30 anys d'EL 9 NOU, de fet, són moltes: la d'un mitjà de comunicació, la de la comarca i la de la gent per a la qual treballa; la d'una doble vocació d'informar i construir identitat

de comarca. És una història d'arrelament en una societat, producte de la feina de desenes de professionals que han convertit aquest periòdic en la referència informativa al Vallès Oriental.

Una història de periodisme local

Les tres persones que han dirigit EL 9 NOU en aquests 30 anys expliquen les claus de la trajectòria del mitjà

Granollers

EL 9 NOU

EL 9 NOU bufa enguany 30 espelmes per celebrar les primeres tres dècades dedicades fonamentalment a dos objectius: informar de forma veraç i acurada els habitants del Vallès Oriental del que passa a la seva comarca i, a través d'aquesta activitat, construir identitat comarcal. Si s'ha aconseguit, és producte de la feina de desenes de professionals que han passat pel periòdic al llarg d'aquests anys, i no ha estat fàcil: implantar un nou mitjà en un territori suposa temps i superar reptes molt grans. Les tres persones que han dirigit l'edició vallesana d'EL 9 NOU –Mercè Cabanas, Josep Mas i Jesús Medina– expliquen les claus de l'èxit d'aquesta història de periodisme local.

Els inicis van ser durs i il·lusionadors alhora. EL 9 NOU va ser una gran novetat al periodisme comarcal del Vallès Oriental. “Va ser una alenada d'aire fresc. Va permetre un coneixement més profund de la realitat comarcal i, per tant, va propiciar que hi hagués una estima creixent per allò propi o pro-

Cabanas: “EL 9 NOU va propiciar una estima creixent per allò proper”

Mas: “Ens vam decantar per històries personals, amb noms i cognoms”

per”, explica Mercè Cabanas, primera directora de l'edició. Cabanas va estar al capdavant de la redacció des del primer dia, el 8 de setembre de 1989, al 31 d'agost de 1999, i la seva etapa va ser una de les més difícils perquè calia implantar un mitjà nou a la societat vallesana. “La competència ens va definir com *els bàrbar del nord* i la relació amb les institucions polítiques va ser complicada perquè estaven acostumats a models de partit o d'interessos econòmics. Això d'anar per lliure i deure'ns a la ciutadania costava

d'entendre: rebíem per totes bandes i encara ara penso que era una mostra d'equidistància”, explica. Com a mitjà nouat que era, l'edició vallesana d'EL 9 NOU encara va reptes empresarials i periodístics majúsculs: començar de zero en una comarca sense identitat comarcal, ajustar una redacció professional des de zero en què es prioritza el treball en equip i fer entendre que la vocació del mitjà era cohesionar, informar en català i donar veu als qui no en tenien. Amb tot, i segons Mercè Cabanas –avui alcaldessa de Taradell– el més difícil d'aquell període va ser entrar a Granollers: EL 9 NOU va haver d'enfrontar-se a una vaga de quiosquers, que es negaven a distribuir el periòdic perquè exigien la comissió de diari, quan el mitjà era un bisetmanari. “Evidentment, hi havia un gran interès que claudiquésim. Van ser 15 mesos d'entrega absoluta, fins que es va fer el tomb: els números van començar a sortir i el prestigi es va notar.”

En aquell moment, fer periodisme local era molt diferent de fer-ho avui. Mercè Cabanas ho defineix d'apassionant. “Haviem de

A la foto esquerra, Mercè Cabanas (amb jersei vermell) a la primera redacció d'EL 9 NOU, al carrer

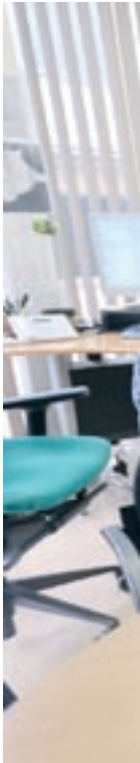
treure la informació de sota les pedres i la proximitat de les fonts i dels que la rebien provocava serioses friccions. Les amenaces de persones que no entenien que prevalia la informació exacta i rigorosa per sobre del seu paper sovintejaven. Hi va haver molts moments complicats, però hi havia un equip molt implicat, de professionals entusiastes i treballadors.”

DE LA CONSOLIDACIÓ A LA CRISI

Josep Mas va ser el director d'EL 9 NOU entre el setembre de 1999 i el setembre de 2017: 18 anys en què el diari va consolidar-se empresarialment i socialment i que després va haver d'enfrontar-se a una crisi econòmica que va colpir especialment el sector de la premsa escrita. Quan Mas va arribar a la direcció, el diari ja tenia una bona sortida i els números ja no eren vermells, de manera que el que tocava era anar millorant de mica en mica el producte. “Ens vam començar a decantar per fer un periodisme més proper, per les històries personals que

arribessin més directament als nostres lectors. Notícies ben desplegades, amb noms i cognoms. També vam incrementar el tractament fotogràfic i vam començar a incorporar infografies. També es va obrir la web del diari”, explica.

Mas apunta que la manca de recursos tecnològics dels inicis també tenia el seu efecte positiu en la feina periodística. “Al principi no teníem internet, ni correu electrònic ni telèfon mòbil i tot això t'obligava molt a sortir de la redacció, a parlar directament amb les teves fonts i anar als llocs on era la notícia. Crec que estàvem més a la vora de la realitat que no pas ara.” Josep Mas assegura que les relacions amb les institucions polítiques van ser normals, dins del respecte mutu, tot i que això no alliberava el mitjà de “pressions, reflexions o bronques per part d'algunes autoritats”, si bé afegeix que són coses de l'ofici. “De tant en tant arribava un rum-rum a la redacció: que si érem socialistes, o convergents, o d'ERC. Anava a èpoques i segons el poble, les etiquetes

Jesús Medina,

l'electra

Des de l'Electra us volem felicitar pel vostre 30è aniversari i us desitgem que en siguin molts més!

Electracaldenseenergia.com

30 ANYS

er Sant Jaume, el 1990. Foto dreta: Josep Mas (a l'esquerra), amb els periodistes Montse Tejera i Joan Carles Arredondo, el 1991

a l'esquerra, al despatx de direcció amb Teresa Terradas i Ferran Polo

podien variar”, explica Mas. La crisi del tombant de la primera dècada del segle XXI va picar fort, però també va portar a una reflexió necessària. “La crisi era econòmica, com per a tothom, però en el nostre cas també era de model. Cap on hem d’anar? Quants anys aguan-

taran els diaris de paper? Internet se’ns menjarà? Ens ho preguntàvem i encara ens ho preguntem. Per sort, i amb molts esforços empresarials i redaccionals, 12 anys més tard EL 9 NOU encara és aquí, i amb bona salut. D’altres van caure en el camí, sap greu però és

així”, comenta l’exdirector Josep Mas.

DINS DE L'ERA DIGITAL

Pàgina web, xarxes socials, edicions digitals per a subscriptors i altres elements en constant revisió i expansió formen tota la vessant digital d'EL 9 NOU. Reforçar-la i, alhora, utilitzar-la per complementar el diari de paper és el principal repte del mitjà per al futur immediat. “Penso que cal insistir en la digitalització dels nostres continguts, sense perdre de vista que el que ens ha de caracteritzar és la nostra recerca de lectors. És a dir: gent desperta i interessada en el que passa a la comarca, amb ganes d’arribar al fons de les coses, que no en té prou amb un tuit o una imatge d’impacte”, considera Jesús Medina, director de l’edició des del setembre de 2017.

Medina assenyala que EL 9 NOU, com a mitjà de proximitat que és, està en contacte permanent amb els lectors. “Tendim ponts constants: les cartes al director, el Whatsapp del diari, els nostres

correus electrònics són a la seva disposició perquè ens critiquin, ens facin arribar inquietuds, ens assenyalin que ens hem equivocat o l’hem encertada. EL 9 NOU és un projecte col·lectiu que no només fan periodistes, també el construeixen els lectors i els anunciants: els periodistes no tenim el monopoli del diari.”

Medina: “Els nostres lectors no en tenen prou amb un tuit o una imatge d’impacte”

Entre els moments complicats que li ha tocat viure des que va assumir la direcció, Medina recorda la publicació d’una fotografia d’Iñaki Urdangarin amb membres del BM Granollers, a propòsit d’un partit del primer equip masculí a Suïssa. La imatge va aixecar molta polseguera i dures crítiques al club. “Vam patir molt amb aquell cas. Em van saber molt greu algunes reaccions de gent que no tenen res a veure amb el club.” D’altra banda, i pel que fa a les relacions amb les institucions polítiques, el director diu que hi ha “les tensions normals quan s’informa d’elles. No sempre el seu punt de vista és el que pensem que interessa als lectors. I hi ha vegades que es confon opinió amb informació, amb fets. Però, en general, no són relacions dolentes”.

En síntesi, Jesús Medina creu que EL 9 NOU “representa el diari de referència de la comarca, tant pels continguts com per l’abast de lectors i subscriptors. És aquella dita que reconeix que les notícies en paper són més notícies. L’equip del diari ha sabut millorar i mantenir els continguts essent fidels al que diu la capçalera: “Periòdic independent del Vallès Oriental.”

I a partir d’ara, què?

EL 9 NOU

Hi ha moltes teories sobre el camí que ha de seguir en els propers anys la premsa escrita, i en concret la premsa comarcal. Segons Mercè Cabanas, “els nord-americans insisteixen que aquesta premsa de proximitat té futur, tot i que no tenen clar si amb paper o sense. Warren Buffett assenyala que si s’atén amb intensitat la comunitat, hi ha futur. El mitjà no ha de tenir competència; ha de ser la principal font d’informació per al lector i aquest ha de valorar pagar per unes notícies valuoses, i la zona ha de tenir una identitat pròpia arrelada”.

Per la seva banda, Josep Mas considera que “publicacions com EL 9 NOU tenen l’avantatge de ser com la premsa especialitzada. Igual que hi ha revistes de cotxes, caça i pesca o viatges, l’especialitat d’aquest periòdic és el dia a dia de les poblacions de la comarca, un àmbit que no toca ningú més. Amb professionalitat i rigor, com treballa aquest diari, hi ha EL 9 NOU per anys”.

Per a Jesús Medina, el futur immediat passa per prestigiar l’ofici. “Els periodistes hem de treballar per tornar a tenir el prestigi que teníem en altres temps. Han fet molt de mal les fake news, els informadors mesells amb el poder, els interessos econòmics i polítics per sobre de l’interès per una informació veraç. Els periodistes hem de lluitar perquè la societat ens reconegui com els obrers d’explicar el que passa a casa teva i al món, els professionals que procurem els seus drets a la informació i l’expressió.”

4.000€
ADICIONALES POR TU VIEJO COCHE

+4 AÑOS DE MANTENIMIENTO Y GARANTÍA

PLAN PIVE DE OPEL

LO BUENO CONTINUA. AMPLIAMOS EL PLAN PIVE DE OPEL PARA LA GAMA SUV.

AUTOMÒBILS BERTRAN Ctra Nacional 152a, km. 25,5 - 08403 Granollers Tel.: 938 49 41 33

Consumo mixto (l/100km) / Emisiones de CO2 (g/km) - Gama OPEL: 4,0 - 9,7 / 104,9 - 242,0. Oferta válida en todo el territorio nacional desde el 01/10/2019 hasta el 31/10/2019. Descuento de 4.000€, impuestos incluidos, aplicable en la compra de un modelo de la gama Opel Crossland X u Opel Grandland X, válido para particulares que entreguen un vehículo usado propiedad del comprador con una antigüedad mínima de 3 años y donde el comprador haya ostentado derechos de propiedad del usado durante los últimos 12 meses anteriores a la matriculación del nuevo vehículo Opel. Flexcare incluye ampliación de garantía durante 2 años, ampliación de la asistencia en carretera durante 2 años y mantenimiento anual en la Red oficial Opel durante 4 años. Flexcare se incluye sin coste adicional para particulares que financien la unidad Crossland X o Grandland X bajo la marca Opel Financial Services a través de Banco Cetelem S.A.U. mediante un contrato FlexiOpel Premium a 4 años. Sujeto a la aprobación de la entidad financiera. Equipamientos opcionales disponibles según versiones y acabados. Gastos de matriculación e impuesto municipal de circulación no incluidos. Las imágenes y la información mostradas pueden no reflejar las últimas especificaciones del fabricante, los colores pueden variar, las opciones y/o accesorios pueden aparecer a un coste adicional. Consulta condiciones de la oferta en tu Concesionario Opel. El Plan Pive de Opel es una oferta de Opel España S.L.U. no vinculada a ningún programa de ayudas oficial.

Els propers 30 anys

Vicenç Viaplana

Artista

@vviaplana

Els aniversaris ens situen inevitablement davant la dimensió temporal de les nostres existències. El temps i l'espai són dos conceptes que percebem per separat però que, diuen els que en saben, són indescribibles. El temps i l'espai conflueixen a la memòria. I la memòria, els humans, hem après a preservar-la. La informació dels esdeveniments que un dia van ser notícia la preservem en espais de paper, i ara també en formats digitals. Les pàgines d'EL 9 NOU s'han anat convertint en una valuosa font de coneixement per entendre part de la vida quotidiana, de la cultura, l'esport i la política a la nostra comarca.

Durant uns anys vaig poder participar en aquesta aventura. En Josep Mas em va convèncer per escriure una sèrie d'articles al voltant de l'urbanisme, la cultura... i, en definitiva, sobre el que volgués. En total van ser dues tandes de lliuraments d'articles d'opinió. La primera, d'una periodicitat variable, i la segona, amb una secció fixa setmanal a la qual vaig posar el carinós títol d'*Aromes del Vallès*. D'aquella aventura, em quedo amb el bon rotllo i la complicitat amb tots els periodistes i la direcció d'EL 9 NOU, de qui vaig aprendre que no és gens fàcil fer periodisme de proximitat. I menys encara opinar amb sentit crític a Granollers, o a

Vicenç Viaplana, en una foto de l'arxiu d'EL 9 NOU del 2007

Granollers, tal com ha bategat en Santi Montagud aquesta ciutat de tediós urbanisme. El fet és que ho vaig intentar.

Amb la llibertat i l'espai que se'm va oferir, vaig intentar reflexionar –potser també per explicar-me

a mi mateix– les raons del desencís i de la lenta, però inexorable, decadència d'aquesta ciutat endormiscada que algun dia va dir-se *capital*. Però no vull ocupar-me, en aquest article de celebració, d'aquells esforços i inútils articles. Ni mirar enrere.

En els darrers 30 anys –i en especial en els darrers 15–, la política catalana ha sofert una acceleració mai vista. Aquesta celebració ens agafa just al mig d'unes setmanes que es preveuen decisives. Mentre que el poble català, treballador, pacífic, convençudament democrata, ha anat avançant en les seves legítimes aspiracions de construir un futur millor per a tots, el vector del progrés s'ha anat invertint en l'àmbit estatal. Mentre la societat catalana evolucionava, l'Estat espanyol evolucionava. La tensió entre aquestes forces desiguals i oposades finalment ha produït un gran i irreparable estrip.

En els propers 30 anys, aquest moment tan convuls, en què s'ha pretès distorsionar la realitat fins al deliri amb tota mena de miserables manobres, formarà part de la memòria, tancant una de les pàgines més vergonyoses de la recent història europea. Pàgina que lamentablement també estarà plena d'indignes silencis i *escapismes* polítics de tota mena.

En els propers 30 anys, les pàgines d'EL 9 NOU aniran plenes de notícies sobre l'apassionant procés de construcció d'un nou estat. I ho faran, com sempre, des de la proximitat, donant testimoni de com en el Vallès Oriental es va viure un fet tan excepcional. Brindo per això. Per 30 anys més d'EL 9 NOU, en llibertat i democràcia.

Un viatge vital de la mà d'EL 9 NOU

Germà Morlans

Metge

@pacomonja

L'aparició d'EL 9 NOU ara fa 30 anys, per a mi va representar una modernització de la premsa escrita al Vallès Oriental, així com una democratització en la informació escrita de la nostra comarca. Al llarg d'aquests 30 anys, EL 9 NOU ha estat una finestra oberta a través de la qual el meus veïns han pogut seguir tot d'activitats en les quals personalment he pogut participar. Els seus inicis van coincidir amb la meua època com a regidor de Cultura de l'Ajuntament de Llinars i el diari se'n feia ressò dels nostres projectes i de les accions que anàvem duent a terme. Seguint en política, uns

anys més tard, van continuar informant, puntualment, de les accions d'un grup polític municipal de Llinars, el MALL, en el qual hi vaig participar.

Continuant a Llinars, també recordo l'època de col·laboració amb el Club Bàsquet Llinars, sobretot quan el primer equip jugava a la Copa Catalunya. Cada dilluns era un goig veure-hi la crònica del partit i les fotos dels nostres jugadors a EL 9 NOU. Igual que el seguiment de les tradicions culturals del poble, com la recuperació del Ball de Gitanes, la cobertura informativa a l'única Passió de la nostra comarca, el *Veniu a mi* del grup Till-Tall...

Per la meua tasca laboral a l'Hospital de Granollers, EL 9 NOU se n'ha fet ressò tant de les accions professionals com d'aquelles no assistencials en les quals he pogut participar. Així han informat d'accions reivindicatives, com a representant del col·lectiu de metges. I han explicat actes culturals com les representacions dels *Pastorets* a

l'Hospital, les lectures de poemes o l'edició de llibres per Sant Jordi. Van explicar el naixement del projecte OSVA, de l'Observatori de Salut Doctor Carles Vallbona i van donar detalls de la cobertura sanitària a la Mitja Marató de Granollers i a la de Montornès.

Finalment, em plau recordar –amb agraïment– tot el seguiment fet des dels seus inicis al projecte de la Unitat de Cures Pal·liatives. En el 10è aniversari de la unitat, els lectors del diari van elogiar el treball de tot un equip interdisciplinari (infermeres, metges, psicòlegs, fisioterapeutes, treballadors socials, musicoterapeutes i voluntaris) amb la distinció de Vallesà de l'Any 2007 en la meua persona com a responsable del equip, un guardó que, òbviament, m'ha vinculat per sempre amb aquest diari, a qui vull agrair el tracte rebut i, en especial, els escrits dedicats a la memòria dels meus pares, Mariano i Pepita, en el moment del seu traspàs. Gràcies!

Club
Comerco

Comerco Granollers
Camí del Mig 15, Granollers

exclusiu per a professionals

Descarrega't
la nostra
APP!

I estalvia 10€* en la
pròxima compra!

* Per compra mínima de 100€

Descomptes únics
i preus personalitzats

El millor de Comerco a la teua butxaqa!

Trenta anys d'EL 9 NOU al Vallès

Beth Codina

Presidenta del consell
d'administració de Prosa,
editora d'EL 9 NOU
@BethCodina

El 30è aniversari d'EL 9 NOU del Vallès coincideix amb temps de canvis a casa nostra. En Jordi Molet, que ha estat al capdavant del projecte des de l'inici, s'acaba de jubilar i l'Agustí Danés i jo mateixa agafem el relleu carregats d'il·lusió i amb el repte de culminar la transformació digital del grup EL 9 NOU i definir què volem ser i quin paper volem desenvolupar en aquest món tan diferent al de l'any 1989, quan va sortir el primer exemplar d'EL 9 NOU del Vallès.

Durant aquests 30 anys han passat moltes coses. Va aparèixer internet als anys 90, es va propagar per totes les cases la primera dècada del segle XXI i ens han envaït els telèfons intel·ligents durant aquesta segona dècada que ara acaba. L'impacte que aquests canvis han tingut a la societat ha estat immens i ha alterat radicalment no pocs sectors empresarials, com el de les agències de viatges, la fotografia, la indústria musical, la banca o el comerç immobiliari, per citar-ne alguns. La llista seria inacabable. El nostre món, el dels mitjans de comunicació, ocupa un lloc avantatjat en aquest rànquing d'afectats pel terratrèmol digital.

El sector audiovisual, el de la ràdio i la televisió, ha passat d'una estructura simple, molt regulada i força rígida, a un panorama difús i complex, altament mudable. Han aparegut plataformes en línia, serveis de vídeo sota demanda, portals per compartir vídeos i un munt de nous operadors diversos i heterogenis. Resultat de tot això, el consum de

GRISelda ESCRIGAS

televisió a Catalunya ha caigut un 20% els últims anys i més del 40% de la població declara passar un mínim de quatre hores diàries davant d'una pantalla connectada a internet. Un de cada cinc catalans hi passa més de vuit hores.

La premsa escrita ha seguit una evolució similar. El desmantellament de la xarxa de punts de venda ha estat contundent i qualsevol persona que avui

continui comprant diaris sap que sovint anar-los a comprar és tota una odissea.

Però a nosaltres ens agrada dir que EL 9 NOU no és un negoci de venda de paper, sinó de credibilitat, d'informació contrastada, analitzada amb rigor i professionalitat, que avui arriba al nostre públic majoritàriament en format paper, però que cada vegada més ho farà per altres canals.

A diferència del que han fet la majoria de mitjans, EL 9 NOU ha optat per tancar bona part dels continguts de la seva pàgina web i obrir-los només als subscriptors, els quals intentem mimar com es mereixen. El ventall de serveis que els oferim no para de créixer: l'accés a l'hemeroteca històrica amb tot el que hem publicat des de 1989, la possibilitat de rebre butlletins per correu electrònic amb l'actualitat diària o setmanal, l'opció de llegir l'edició impresa d'EL 9 NOU des de qualsevol pantalla –també la del mòbil–, els sortejos setmanals d'entrades a teatres i museus i molts avantatges més.

Gràcies a aquesta aposta ferma pel que considerem la nostra comunitat, tenim més de 7.000 subscriptors que s'han mantingut fidels al llarg dels anys. Estem convençuts que el bon periodisme és més necessari i valuós que mai per ajudar-nos a discernir i entendre alguna cosa enmig del marasma d'informacions i contrainformacions que naveguen lliurement per la xarxa i amb aquest convenciment resistim, adaptant-nos constantment a l'entorn però sense perdre la nostra essència, que resumeix bé aquesta frase de l'estimat Carles Capdevila, excol·laborador d'EL 9 NOU: "Calen més periodistes valents i honestos que es puguin permetre escriure el que pensen, però també calen mitjans independents i, per tant, calen lectors que paguin els continguts i valorin els riscos i les veritats incòmodes."

**Bonpreu
Esclat**

SUPERMERCAT-ONLINE

bonpreuesclat.com 🔍

**Ara a Granollers, et portem
la compra online a casa**

Trenta anys. Molt a celebrar

Pep Vilar
Periodista
@pepvilar

Fer un repàs a 30 anys no és cosa fàcil. Tres dècades. Molts dilluns i molts divendres. Cròniques. Fotos. Portades. Pàgines de lletres impreses que ens expliquen històries. Somriures i tragèdies. Èxits i fracassos. Personatges coneguts i anònims. Des de fa 30 anys la vida mateixa te la trobes pintada de verd –el color corporatiu– als quioscos.

Maduresa i sentit de la responsabilitat. Projecte consolidat. EL 9 NOU forma part d'una escenografia quotidiana i propera. Matins de lectura en forma de cafè amb llet i croissant. O tardes d'un periòdic de textura rebregada després de passar per les mans inquietes d'uns lectors que interpreten l'actualitat sense demanar permís.

Impossible retenir en la memòria tants anys i tantes notícies. Per a mi és més fàcil parlar de sensacions i emocions. Aquest periòdic és una mica meu. Potser per ser-ne lector des del primer dia i durant uns anys ser-ne articulista. He escrit amb

Molet i Vilar, en una foto de l'arxiu d'EL 9 NOU del 1999

llibertat. Sense un retret, sense que m'hagin canviat mai ni un punt ni una coma. Gràcies. A la primera directora, la Mercè Cabanas. Al Pep Mas, home savi i pacient. I al Txus Medina, un director que no defuig ni la crítica ni la controvèrsia.

I un paràgraf de reconeixement a qui ha pilotat durant els 30 anys aquest periòdic: en Jordi Molet.

D'ofici periodista. Encertada definició. Ho escrivia ell mateix fa uns dies en acomiadar-se dels lectors: "Com un obrir i tancar d'ulls." Com passa el temps, Jordi. Ho ha deixat fa poques setmanes perquè s'ha jubilat. Que estrany, Jordi, això de jubilar-se. Quina paraula més perversa. Gràcies per tot. Amic.

Trenta anys que arriben en un moment complex i difícil. Per a tots. Per a una societat que es diversa i plural. Per a un pensament que es polièdric i canviant. Trenta anys que arriben en un moment de transformació de les empreses periodístiques i de la manera com els periodistes expliquem el que està passant. Canvis. Tot va massa ràpid. Poca reflexió. Ens contagiem d'una societat que vol respostes senzilles i immediates. I res és senzill. Els reptes que tenim van més enllà del paisatge geogràfic i humà que ens és comú i proper. Tot és més global. I aquest periòdic ha de saber detectar i explicar aquests moviments de fons. Com? Fent periodisme. Dit ras i curt.

El pas de temps. Trenta anys. Protagonistes: Mestres. Metges. Teatre. Comerç. Dones. Homes. Nens. Jubilats. Esport. Llibres. Alcaldes. Oposició. Noms i cognoms. Un relat en forma de periòdic. Un periòdic que ha fet 30 anys. Molt a celebrar. Molt a fer.

Que venen els de Vic!

Paco Monja
Periodista
@pacomonja

Periodísticament, l'any 1989 Granollers passava per moments especialment interessants. Deu anys després de les primeres eleccions municipals, la premsa local i comarcal, o de proximitat com se les coneix ara, oferia una àmplia llista de capçaleres. L'arribada de la democràcia va possibilitar l'aparició de nous projectes periodístics: *Comarca al Dia*, *La Veu del Vallès*, *Plaça Gran*, *L'Actualitat Comarcal*, *Publijordi*, *Revista del Vallès*... Tots ells sortien al carrer gràcies al treball de col·laboradors entusiastes i de joves estudiants de periodisme.

El desembarcament d'EL 9 NOU ho va canviar tot. Convertit en setmanari comarcal després de l'etapa en què va tenir Montserrat Ponsa com a principal impulsora, el 1989 *Plaça Gran* continuava sense consolidar-se malgrat tots els esforços que vam fer els professionals que hi vam treballar. La ceguesa d'alguns membres de l'empresa Premsa Vallesana, SA, va ser més que manifesta. Ben aviat,

Paco Monja, en una foto de l'arxiu d'EL 9 NOU del 2006

però, en van patir les conseqüències. Uns quants redactors com Joan Carles Arredondo, Lluís Esteban i Montse Tejera van ser fitxats per EL 9 NOU. La revista no va trigar a tancar. Ho va fer el mes de juliol de 1990. Mentre això passava a *Plaça Gran*, a *Revista del Vallès* també es van viure moments de preocupació. En aquest cas, però, el seu con-

sell d'administració va fer cas al redactor Frederic Nadal i va reforçar el setmanari tot contractant nous professionals, com va ser el meu cas.

Convertides EL 9 NOU i *Revista del Vallès* en les dues publicacions principals de venda en quiosc, totes dues van treballar de valent. EL 9 NOU del Vallès Oriental –recordo– va comptar amb una bona acollida, ja que EL 9 NOU d'Osona era ja tot un referent de la premsa catalana comarcal. Però com fa uns dies assenyalava Jordi Molet en aquestes mateixes pàgines, no tot van ser flors i violes. Els quiosquers van boicotejar la seva arribada i des de *Revista del Vallès* el seu director es va mostrar tremendament bel·licós amb "els de Vic" en constatar que havien vingut per quedar-s'hi. Bisetmanal, fet en català, professional i independent, la veritat és que no ens ho van posar fàcil als de *Revista del Vallès*.

De l'arribada d'EL 9 NOU recordo especialment com de complicat ho va tenir la directora Mercè Cabanas per representar qui representava, i la satisfacció que em va causar veure com companys amb els quals havia treballat s'hi guanyaven la vida. Convertit en col·laborador d'EL 9 NOU –gràcies, Pep Mas, per obrir-me les portes del diari després del tancament de *Revista del Vallès*–, aquestes reflexions formen part d'unes quantes experiències que he compartit amb molts dels companys que han passat per aquest periòdic, entre els quals Jaume Maspons. Va per tu, Jaume! Ah! I que gaudeixis d'una ben merescuda jubilació, Jordi Molet.

RENOLIT Ibérica, S.A.
un bon veí industrial

No tenia els peus de fang

Jordi Molet i Cateura
Periodista

Les commemoracions sempre comporten una certa dosi de nostàlgia, de pensar que el passat va ser millor que el present i que allò que vam viure seria irreplicable en les circumstàncies actuals. Segurament que en el cas del 30è aniversari d'EL 9 NOU poden confluïr aquestes sensacions, però si fem memòria, ens adonarem, d'una banda, de la transcendència que va tenir per a la comarca l'aparició del periòdic, i, d'una altra, les dificultats per implantar-lo al territori.

EL 9 NOU va néixer a Osona el 1978 gràcies a la voluntat i a l'empenta de la societat civil que volia un setmanari que expliqués amb claredat i valentia tot allò que passava a la seva comarca. Però l'èxit dels primers anys, per a sorpresa una mica de tothom, va fer que aquell setmanari es convertís en bisetmanari i que s'expandís al Ripollès, la comarca veïna del nord que sempre ha tingut molts vincles amb Osona. Això passava el 1981 i EL 9 NOU continuava creixent i consolidant-se com un dels referents de la premsa comarcal a Catalunya.

En aquells anys, des de moltes comarques, s'anhelava tenir un mitjà de comunicació com EL 9 NOU; independent de tot tipus de poders, professional, valent i compromès amb el territori i la seva gent. I, en concret, des del Vallès Oriental, se'ns demanava sovint que féssim el pas i que cobríssim informativament la comarca.

I el 1989 Prosa, l'empresa editora d'EL 9 NOU, va decidir donar el pas, però, a diferència del que feien

Jordi Molet, en una foto de l'arxiu d'EL 9 NOU del 1989

aquells anys altres mitjans que cobrien nous territoris amb una mateixa edició, va crear una edició pròpia per al Vallès Oriental, a imatge de la d'Osona i el Ripollès, però totalment autònoma, amb redacció pròpia situada a Granollers i amb corresponàlies a les principals poblacions de la comarca. Vam tenir clar des del primer moment que no es podien barrejar informacions locals de territoris que no

tenien gairebé cap nexa d'unió, tret de l'actual C-17 i la línia ferroviària R-3, perquè el que calia al Vallès Oriental era un mitjà estrictament vallesà, que radiografiés l'actualitat de la comarca, tot i que sabíem que no era un territori homogeni i que hi havia, com a mínim, quatre espais comunicacionals o àmbits informatius diferents: Granollers i la seva àrea; el baix Montseny, al voltant de Sant Celoni; el baix Vallès, amb Mollet com a capital, i la zona de Caldes i la vall del Tenes. I ho vam afrontar respectant la singularitat de cada una d'aquestes àrees, però amb la voluntat de crear un espai comunicacional comarcal.

L'empresa no va ser fàcil i tot i la bona acollida que va tenir per part d'aquells que feia anys que demanaven la presència d'EL 9 NOU al Vallès, va costar, i molt, que el periòdic es convertís en el mitjà de referència que és actualment.

I la nostàlgia és inevitable. Recordo perfectament el dia de la inauguració de la redacció a l'edifici Vila Oberta, al carrer Sant Jaume de Granollers, amb l'aparició de la primera edició del periòdic. Vam viure uns dies inoblidables, carregats d'il·lusió, malgrat que érem conscients dels riscos que corríem i de les dificultats que trobaríem. Tot i que he de confessar que, de dificultats, en vàrem trobar més de les que ens pensàvem, no vam defallir i no ens van tremolar les cames, perquè estàvem, com ho estem ara mateix, convençuts del que fèiem.

Una certa dosi de nostàlgia és bona i és de justícia recordar tots aquells que amb el seu esforç han fet i fan possible que EL 9 NOU del Vallès Oriental sigui una realitat al cap de 30 anys de l'aparició de la primera edició regular.

Al començament, com havia passat amb altres projectes periodístics, es feien conjetures del temps que duraria aquella aventura. Ara, que han passat 30 anys, podem dir amb orgull que no tenia els peus de fang i que estava assentada en uns principis que el pas del temps no han modificat: rigor, valentia, esperit de servei i defensa de la llengua, del territori i de la seva gent.

Sent L'Efecte Blau!

Quan sents la tranquil·litat i tens la seguretat que la teva companyia de l'aigua t'ofereix el millor servei alhora que contribueix a generar un impacte social i mediambiental positiu al teu municipi.

Aleshores, és quan sents L'Efecte Blau!

 @lefecteblau

**L'EFECTE
BLAU**

Descobreix-ne més a
lefecteblau.cat

 SOREA

Trenta anys de batec comarcal

Vicenç Relats
Periodista
@VRelatsCasas

Em demanen un article per als 30 anys d'El 9 NOU, després de mesos de no fer-n'hi, i em venen al cap moltes imatges que em rejuvencen... i algunes ho fan vertiginosament. Perquè soc d'aquells que –ja fa, doncs, més de tres dècades, quan encara voltava per les aules de la facultat de Ciències de la Informació–, vaig gosar escriure a Jordi Molet, director del grup editorial amb seu a Vic, suggerint-li de pensar-se molt seriosament la possibilitat de crear una edició pròpia per al Vallès Oriental, que portés també aquí l'estil d'aquella premsa comarcal professional, arrelada en principis democràtics, al país i a la seva llengua, que havien sabut crear amb tant d'èxit per a Osona i el Ripollès a la fi de la dictadura. Una premsa de la qual llavors aquí érem orfes, perquè tot i diversos intents voluntariosos mai prou reeixits, vivíem l'anomalia de tenir ben implantada una capçalera, *Revista del Vallés*, caracteritzada per fer un periodisme groc i que enyorava el *Movimiento* franquista que l'havia fet néixer i que esdevenia una veritable *rara avis* en la societat vallesana i en el panorama periodístic català de l'època.

I li deia això al Molet –com potser li devia dir tan-

Vicenç Relats, en una foto d'arxiu de l'EL 9 NOU del 2012

ta altra gent– després d'haver col·laborat modestament a intentar fer un altre tipus de periodisme des de les pàgines del setmanari *Plaça Gran*, en una època que érem tan fans d'El 9 NOU vigatà que fins i tot vam pintar de color vermell la G situada al mig de la capçalera. Devia ser per tot plegat que amb la creació d'El 9 vallesà vaig rebre la proposta de la seva primera directora, la jove i coratjosa Mercè Cabanas, d'incorporar-me a la plantilla fundacional

de la casa, oferta ben temptadora que m'arribava a deshora, quan llavors ja tenia una feina que m'illusionava a la redacció de l'*Avui*. Vam quedar, però, que hi faria columnes d'opinió, com així vaig anar fent molts anys, també amb la direcció de l'amic Pep Mas, que m'estimulaven a seguir de prop el batec comarcal.

I, és clar, de tot plegat en tinc prou records... com ara els mals de ventre per una querella fallida que em va posar un regidor del PP, el dolor d'haver de parlar de les morts de Jaume Maspons i Joan Soley, les columnes iròniques de Jaume Farriol o els articles lúcids del mestre Santi Cucurella i Carles Capdevila...

El 9 NOU ha estat escola de periodisme, com ho demostra el planter de professionals que hi han passat. Les seves planes han creat consciència comarcal des de la quotidianitat i s'han fet imprescindibles per als debats de la societat vallesana, com ho feien assíduament els articles del regidor paretà, diputat comarcal i conseller català Jordi Turull, o de Raül Romeva, quan era regidor de Caldes, avui tots dos tan injustament i indignament empresonats.

Per això, en aquests temps d'estat d'excepció i d'un periodisme manipulador i servil de tants mitjans inflats des dels poders més foscos, que El 9 NOU continuï lluint el llaç groc a la capçalera és una mostra significativa de compromís i fidelitat als principis fundacionals.

Encert editorial, talent i treball

Josep Maria Codina
Periodista
@josepmcodina

Em plau felicitar aquesta publicació pel seu 30è aniversari. Ho faig amb sinceritat, sense impostures corporativistes. He vist néixer aquesta edició aquell ara llunyà 1989. Poca broma: El 9 NOU del Vallès Oriental ha sortit dues vegades per setmana amb moltes pàgines i continguts ben elaborats. Un fet extraordinari. Aquells que treballem en mitjans de comunicació local som conscients de l'esforç editorial que representa aquesta persistència. No sempre acompanyen els resultats en la mesura que ho volem per impulsar els projectes. Els mitjans necessiten editors valents. Però també empresaris que atenguin l'equilibri entre perspectiva de negoci i assumptió de risc. Aquesta publicació ho ha tingut.

Una sort. Altres projectes periodístics, ara difunts, descansen amb incerta glòria.

La propietat és essencial en l'empresa periodística. Però els periodistes fem els continguts que impulsen els mitjans. Aquesta publicació ha comptat amb grans professionals i bones direccions. Esment especial per a Jordi Molet, director general fins fa poc: amable en el tracte personal i cordial en les formes, defensava els interessos de la publicació fins al final. O quasi. Negociador intel·ligent, només amb ell va ser possible de desencallar una complexa situació contractual que afectava la producció d'informatius de Granollers TV, aleshores a càrrec de Catalana de Televisió Local, empresa del grup Prosa.

Al capdavant dels periodistes, els seus directores (i directora) han tingut un paper rellevant. Mercè Cabanas, la primera directora, va picar pedra els primers anys. *Revista del Vallés*, competidora natural d'espai periodístic, va defensar el que considerava mercat propi, intransferible. Mercè Cabanas –periodista de caràcter– ho va patir de valent: protagonista d'un esforç encomiable per teixir

complicitats, els resultats no van venir de forma immediata: arribaren més tard, quan en Pep Mas en fou director. La llarga trajectòria d'en Pep ha estat fonamental en la consolidació de la publicació, especialment en la gestió de qualitat dels continguts d'informació municipal. En Pep era expert en conduccions per viaranys agitats per la política. El director que ha agafat el relleu, Jesús Medina, té reptes importants: el sector ha d'afrontar canvis del model de negoci. Ara s'ha tornat un gat vell i dirigeix –em diuen– amb prudència: abans de decidir, millor fer una pausa.

No tot són benaurances. També he discrepat amb la publicació: un article d'opinió (sortit de to) sobre la ràdio va portar cua. No res que les vendades del temps no s'enduguin. I acabo a la redacció, amb els periodistes que fan d'aquesta sala una segona residència: les hores no es compten (ni es paguen) amb rellotges convencionals. És el peatge d'una professió estranya exercida per personatges singulars. L'èxit final sempre és producte del talent i del treball d'aquests periodistes.

Hospital General de Granollers
Hospital Universitari
Fundació Privada Hospital Asil de Granollers

Gràcies per la bona informació

PER MOLTS ANYS MÉS!

L'illa de vianants i la recuperació del riu, 30 anys de transformació a Granollers

Sol, Unió i Congost, Castella, Ricomà, Muralla i Sant Jaume.

Així doncs, Granollers ja apuntalava clarament un model de ciutat compacta on els vianants prenen el protagonisme.

LA CONVERSIÓ DEL RIU CONGOST

Una altra de les grans transformacions dels darrers trenta anys ha estat la progressiva recuperació del riu que va començar amb la iniciativa de Granollers per promoure la creació del Consorci per a la Defensa de la Conca del riu Besòs (avui Consorci Besòs Tordera), òrgan clau en el sanejament de les aigües del riu.

El riu Congost era considerat als anys setanta el més contaminat d'Europa i avui, unes dècades després, és un dels pocs rius urbans que formen part de la Xarxa Natura 2000 de protecció de la Unió Europea pel seu valor ecològic. Aquest fet ha estat possible gràcies a un seguit d'actuacions continuades al riu mateix i al seu entorn com la construcció de la xarxa de col·lectors i de la depuradora d'aigües residuals; la clausura de l'antic abocador de residus urbans; la recuperació dels camins fluvials i de l'espai natural de Can Cabanyes, entre la carretera de Montmeló i el marge dret del riu. Aquest espai, de 8 hectàrees, constitueix un refugi per a la fauna d'ocells i per la que colonitza l'aiguamoll construït de manera artificial. A totes aquestes actuacions cal afegir la gestió cada vegada més naturalitzada del riu, afavorint la seva fesomia d'aigües alliberades, molt diferent a la d'un simple canal com havia estat anys enrere. En aquest sentit també se selecciona la vegetació més adequada: es retiren els arbres exòtics que podrien resultar afectats per riades i es planta vegetació pròpia de ribera que aguanta molt bé les avingudes i depura l'aigua de manera natural. El riu és un espai viu que s'ha de gestionar amb l'objectiu de protegir-ne els valors i afavorir la biodiversitat. El projecte d'ampliació de Can Cabanyes, amb la definició d'un segon aiguamoll, són rellevants en aquest sentit.

Tant la transformació de la ciutat com la del riu ha estat possible gràcies a una gestió feta des de la proximitat. Una característica intrínseca de la premsa local i comarcal. Informar des de la proximitat, com ho ha fet EL 9 NOU aquests últims 30 anys, ha ajudat i continua contribuint a crear identitat, ens apropa gent interessant i realitats diferents. És també una manera de fer servei públic. Moltes felicitats a totes i tots els qui heu contribuït a aquesta tasca explicant, a peu de carrer, com va canviant la nostra realitat.

Imatge del riu Congost, tardor 2019

Granollers

Ajuntament de Granollers

La construcció de l'escola i del llac de Ponent, el nomenament de Salvador Llobet com a Fill Predilecte de Granollers, la tercera edició de la Mitja Marató... Aquest són només alguns dels fets que va viure Granollers l'any 1989, quan va néixer l'edició del Vallès Oriental d'EL 9 NOU. Des d'aleshores, enguany fa 30 anys, EL 9 NOU ha passat a formar part dels nostres hàbits cada dilluns i divendres, acostant-nos l'actualitat de Granollers i la comarca, i s'ha convertit en una capçalera de referència tal com ja ho era a Osona, on va néixer just estrenada la democràcia.

Com no pot ser d'altra manera, Granollers també ha evolucionat aquests 30 anys, gràcies a la iniciativa de la seva gent i al paper dels diferents governs sobre els quals ha recaigut la responsabilitat de fer avançar la ciutat. Podríem convenir que Granollers ha fet dues grans transformacions en aquestes tres dècades: la conversió en illa de vianants del centre històric i la recuperació ambiental del riu Congost.

CAPA 80.000 METRES QUADRATS D'ESPAI PER ALS VIANANTS

Mirant enrere, refrescant la memòria o constatant-ho amb imatges, en el Granollers de fa 30 anys els vehicles tenien tot el protagonisme i els vianants circulaven per voreres estretes en fila d'un. Es podia arribar i aparcar a la

El carrer Santa Elisabet, final de la dècada dels 80

mateixa plaça de la Porxada amb cotxe. El carrer d'Anselm Clavé continuava exercint de carretera en el sentit estricte del terme i també els carrers Sant Roc, Santa Anna, les places de la Corona, de Maluquer i Salvador, Perpinyà... Tot va començar amb molts dubtes quan a principis de 1996 es va decidir tallar al trànsit el tram central del carrer d'Anselm Clavé de manera permanent tots els dissabtes a la tarda. Des d'aleshores, en diferents mandats, Granollers ha acumulat 70.000 metres quadrats d'àrea de vianants contínua al centre de la ciutat, alhora que ha anat ampliant voreres i creant itineraris que convidin a desplaçar-se a peu en vials

Durant aquestes tres dècades, EL 9 NOU també ha contribuït a fer servei públic, informant des de la proximitat

accessibles, des dels diferents punts de la ciutat. Una xifra que continuarà ampliant-se aquests propers quatre anys fins als 80.000 metres quadrats amb actuacions previstes al carrer del

TONI TORILLAS

ARXIU MUNICIPAL DE GRANOLLERS

D'esquerra a dreta a sobre, Fontcuberta, Torrillas, Medina, Arredondo, Terradas, Villarroya, Mas, Solé, Canals i Polo i, a sota, Aranda, Clascà, Escrigas, Purgimon, Canyameras i Serra

TONI TORRILLAS

Un equip apassionat i unit

Granollers

EL 9 NOU

Un equip treballador, ben coordinat, unit i apassionat pel que fa és el que fa possible EL 9 NOU. Un equip format per un total de 12 redactors en plantilla, 2 comercials, 10 corresponsals, 9 col·laboradors i 40 articulistes d'opinió.

Jesús Medina és el director d'edició, el que vetlla per la coordinació i la qualitat dels continguts, qui ha de buscar accions per estimular EL 9 NOU en uns temps exigents per a la publicació de paper per dificultats com ara el tancament de molts quioscos. A continuació hi ha el cap de Notícies i Calaix, Josep Villarroya, un dels periodis-

tes veterans de la redacció. Al seu equip més proper, Ferran Polo és el responsable de l'àrea de Societat –té el poder de multiplicar-se per estar al dia de tots els successos– i Ramon Solé posa la seva creativitat al servei de la seva secció de Calaix i els sempre peculiars *cromos*.

Si en lloc de passar una estona entretinguda, voleu estar al dia del món de l'art i els espectacles de la comarca, llavors cal que demaneu per la Teresa Terradas, la cap de Cultura. En canvi, si voleu saber de números i de l'actualitat esportiva, cal que pregunteu a Joan Carles Arredondo, cap d'Economia i Esports. I per captar els moments, de l'àmbit que sigui, ningú com la respon-

sable de fotografia, Griselda Escrigas. Encara a la redacció, en aquests cas a Esports, també hi són en Toni Canyameras i, els caps de setmana, Xavi Mas, Eudald Clascà –també corresposnal de la Roca– i Pol Purgimon –també corresposnal del Baix Montseny. Tots quatre viuen per a l'esport.

Però no tot són textos i fotos en un diari, Montse Aranda, com a cap, i Esteve Fontcuberta són els comercials del diari, els que són imprescindibles per gestionar els espais de publicitat, clau per a la viabilitat del diari. Com igual d'important és Xevi Canals, el corrector lingüístic que revisa fins al més mínim detall tots i cadascun dels textos.

Tot i això, EL 9 NOU no seria possible sense els seus corresponsals: Joan Mauri (Llinars, Sant Antoni i Sant Pere de Vilamajor i Vilalba), Júlia Oliveras (la Garriga, l'Ametlla i l'Alt Congost), Eduard Batlles (Bigues i Riells i Sant Feliu), Queralt Campàs (Caldes), Txell Parera (Cardedeu), Marta Santisteban (Baix Vallès), Laia Pedrerol (Lliscà d'Amunt) i Joan Capdevila (Castellterçol, Sant Quirze Safaja, Granera i Castellcir). Tampoc no seria possible sense els col·laboradors de fotografia Julián Vázquez, Toni Torrillas i Aitana Such i alguns altres més periodistes com Oriol Serra, Laia Galià, Sergio Iglesias, Anna Martín, Xavi Garriga, Pep Barbany i

Arian Botey. I finalment la quarantena de col·laboradors de la secció d'Opinió. Entre d'altres, David Abadías, Francesc Bellavista, Xavier Blanco, Agnès Boixader, Josep M. Boixareu, Toni Broncano, Oriol Brutau, Víctor Busquet, Elisabet Camats, Jaume Campàs, Josep Casart, Alexandre Codinach, Agustí Corominas, Josep Francesc Delgado, Manel Fontdevila, Joan Garriga, Ramon Gasch, Dani Julià, Saida Lara, Pere Martí, Marina Martori, Esteve Maspons, Josep Monfort, Paco Monja, Rodolf Puigdollers, Josep Maria Roger, Lleí Ros, Núria Sala i Ventura, Josep Sampera, Laura Serra, Jordi Sedó, Teresa Sagrera, Nieves Úriz, Míriam Vilaplana, Pau Vidal, Eloi Vila o Judith Vizcarra.

Independentment del seu càrrec, totes i cadascuna d'aquestes persones són essencials per fer possible un bisetmanari com EL 9 NOU.

Des de la Garriga,
felicitem

EL 9 NOU

pels seus 30 anys
fent periodisme de proximitat

Ajuntament de
LA GARRIGA
www.lagarriga.cat

RAMON FERRANDIS / CRISLEIDA ESCRIGAS

De davant cap enrere, David Bassa, Teresa Terradas, Jaume Maspons i Marta Queralt, a la redacció del carrer Sant Jaume el 1998. A l'esquerra, la redacció actual

portada, una de les darreres pàgines que es tanca. Es fan a partir dels temes aportats per les seccions i incorporant les novetats de darrera hora.

Aquest model d'organització no ha canviat gaire en aquests 30 anys de funcionament del diari. La principal modificació deriva de la creació del diari digital EL9NOU. CAT on diàriament es van aportant continguts que permeten als lectors estar al dia de l'actualitat de la comarca.

En les rutines de treball, sí que s'han modificat aspectes lligats a la tecnologia. Un dels canvis més significatius ha estat en l'edició de les pàgines. Ara es treballa amb un sistema d'autoedició, on els mateixos periodistes dissenyen la pàgina on, després, escriuran els temes: el periodista, doncs, veu en pantalla la pàgina tal com es publicarà.

En tres dècades, sí que ha canviat també la manera com es reben les notícies. El correu electrònic i internet s'han convertit en una font de recepció d'informacions, notes de premsa o convocatòries. Ja queden molt lluny els anys on les cròniques dels corresponsals arribaven per fax o es cantaven per telèfon. També ha estat un canvi substancial el telèfon mòbil i aplicacions com Whatsapp.

Una setmana, dues edicions

La periodicitat de bisetmanari marca les rutines de treball a la redacció

Granollers

EL 9 NOU

EL 9 NOU és un bisetmanari. Aquesta periodicitat condiciona les rutines de producció i el ritme de treball de la redacció i el diferència dels diaris que surten cada dia al carrer. La setmana es divideix en dues meitats: una de dilluns a dijous per fer el diari de divendres; i una altra de

divendres a diumenge, per a la publicació dels dilluns.

Cada període comença amb el plantejament de les diverses seccions –Política i Societat, Economia, Cultura, El Calaix, Esports i Opinió– per definir els temes que es destacaran i que es comparteixen a través de reunions o, més recentment, amb arxius digitals en línia. Aquest pas també serveix

per determinar quina notícia serà el tema, que ocuparà les primeres pàgines de l'edició. A partir d'aquí, els periodistes comencen a treballar les notícies que s'aniran completant amb aquelles informacions no previstes que van succeint durant la setmana. Amb tot plegat, les seccions distribueixen els continguts a les pàgines del diari que els corresponen. L'edició d'EL 9

NOU va prenent forma.

Dijous i diumenge són els dies de tancament i els moments de feina més intensa. És llavors que s'acaben la majoria de les pàgines de cada edició tot i que, en funció dels temes, se'n van tancant dimarts o dimecres per al diari de divendres o divendres pel diari de dilluns. Dijous i diumenge també és el moment de configurar la

Només tu saps què t'agrada.

ÉS QÜESTIÓ DE FEELING

Nou ŠKODA KAMIQ.

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Descobreix el nou ŠKODA KAMIQ a GRALLA MOTORS.
Ctra. N-152A, km. 25,5 - Tel. 93 879 19 98 - Granollers - www.skodagranollers.net

Consum de combustible de la gamma KAMIQ combinat WLTP (l/100 km): 4,9-6,4 l/100 km, emissions de CO₂ (g/km) WLTP: 126-146 g/km; emissions de CO₂ NEDC: 112-116 g/km.

“Si no et coneixen no et tenen present i no t’ho envien”

Joan Mauri i Joan Capdevila, corresponsals d'EL 9 NOU des dels inicis

Granollers

J.V.

Des dels seus inicis, EL 9 NOU ha tingut una xarxa de corresponsals que ha estat essencial per arribar a tots els racons del Vallès Oriental i per conèixer i publicar fets que van més enllà dels canals oficials d'informació. Molts es van incorporar, posteriorment, a la redacció del periòdic, altres van optar per altres sortides professionals. En Joan Mauri i en Joan Capdevila han mantingut la corresponsalia des del primer número d'EL 9 NOU. La seva feina ha estat bàsica per poder oferir als lectors de les àrees que cobreixen una informació detallada i rigurosa del que succeeix.

Joan Mauri, de 62 anys, és actualment, corresponsal de Llinars, Sant Antoni i Sant Pere de Vilamajor. Des del primer moment, compaginava la dedicació al periòdic amb la seva feina al laboratori de materials de l'Escola d'Arquitectura de la Universitat Politècnica, on encara treballa. Ara ho fa en l'àmbit de gestió econòmica de projectes de recerca. Quan va començar la corresponsalia, vivia a Llinars. Des de fa 19 anys, viu a Barcelona, però té casa i família a Llinars i hi passa caps de setmana i vacances.

Mauri explica que els seus inicis a EL 9 NOU estan relacionats amb la seva col·laboració amb Ràdio Llinars. “Feia un programa de música i la Montserrat Medalla en

“A les 8 del matí ja m’envien fotos d’uns senllars al centre de Sant Antoni”

“M’ha permès practicar el que m’ha agradat sempre, que són les lletres”

feia un altre de classes de català. Ella col·laborava amb la revista *Plaça Gran* i em va proposar fer coses per a aquesta revista. Arran d'això, vaig conèixer persones com en Ramon Ferrandis o en Lluís Esteban i, quan va sortir EL 9 NOU, la directora de llavors, la Mercè Cabanas, em va trucar a casa i em va dir si m'interessaria fer de corresponsal. Això va ser a l'estiu, vaig dir que sí i vam quedar que, a final d'any, veuríem com havia anat. I d'això fa 30 anys...”

Joan Mauri va començar amb les corresponsalies de Llinars, Cardedeu, la Roca, Sant Antoni i Sant Pere de Vilamajor i Vilalba Sasserra i, com que tenia relació amb el Casal de Cultura de Montornès, també cobria algunes informacions d'aquesta localitat. Al cap d'uns anys, va deixar de cobrir Cardedeu i la Roca per centrar-se en la resta de

municipis. Explica que “la corresponsalia és més una vocació que un compromís” i que li ha permès “conèixer molta gent de la comarca, saber com funcionen les institucions i les entitats... Amb molts encara quedem, de tant en tant, per fer un cafè”. I també practicar la seva vocació literària. Una de les seves aficions és escriure poesia. Per a ell, que la gent el conegui és essencial. “A les 8 del matí potser ja m'està arribant una foto d'uns senllars al centre de Sant Antoni de Vilamajor. És només un exemple. Si no et coneixen, no et tenen present i no t'ho envien.”

Diu que una de les coses que més ha canviat la feina del corresponsal és la tecnologia. “Quan hi havia eleccions, havies d'anar col·legi per col·legi a buscar els resultats i després als juntaments. I quan ho tenies, havies de buscar una cabina telefònica per trucar a la redacció o bé que el secretari de l'Ajuntament et deixés fer-ho allà. Jo començava la ronda pel poble més petit, Vilalba Sasserra, i després continuava per Sant Pere, Sant Antoni, Llinars, Cardedeu i la Roca. I uns dies abans, ja quedava amb la gent dels ajuntaments perquè aquella nit em passessin resultats.” La fotografia també ha canviat. “Duies un rodret el més curt possible, de 12 fotos; les feies i les havies de fer arribar a la redacció. Ara fas una foto un dijous a les 8 del vespre i en un moment la tenen a la redac-

Joan Capdevila, a l'esquerra. i Joan Mauri a la redacció d'EL 9 NOU amb alguns dels primers números.

ció per penjar-la a la web.”

En Joan Capdevila, de 82 anys, ha treballat de mestre, primer a l'escola Tagore, de Bellaterra, i després a Castellterçol, amb un breu interval en una escola de Vic. És el corresponsal dels quatre municipis del Moianès que abans eren del Vallès Oriental: Castellterçol, Castellcir, Sant Quirze Safaja i Granera. Va començar a col·laborar amb l'edició d'EL 9 NOU d'Osona i el Ripollès i, després, també amb la del Vallès Oriental. Les ha compaginat amb la corresponsalia del diari *Regió 7*, de Manresa. “Al cap de poc temps d'estar a EL 9 NOU d'Osona i el Ripollès, em van trucar de *Regió 7* per si volia col·laborar i hi vaig fer una secció que es deia *Gent de*

casa. Hi vaig fer més de 400 entrevistes curtes de personatges dels diferents pobles del Bages i el Moianès.”

La vocació literària de Capdevila s'ha expressat també en la publicació de llibres, com *Imatges i records*, amb fotografies comentades dels darrers 100 anys de Castellterçol. L'any 1991, va escriure, amb mossèn Antoni Pladevall, *La història de Castellterçol*. I també és autor de tres llibres sobre les fonts del poble, les caminades i les poues de glaç. Ha estat membre de diverses entitats, com el club de futbol, la Junta d'Ensenyament o els Caminaires de Castellterçol i ha estat nomenat com a cronista oficial del poble. “La corresponsalia m'ha permès realitzar-me

L'Ajuntament de la Roca del Vallès felicita EL 9 NOU pels 30 anys de servei públic i bon periodisme de proximitat. Per molts més!

30 ANYS
EL 9 NOU

Ajuntament de La Roca del Vallès

GRISelda ESCRIGAS

Exemplars del periòdic enquadernats. Són corresponsals des dels inicis de la publicació

“El consolat britànic ens va enviar una nota de rectificació”

J.V.
La proximitat amb les fonts d'informació pot provocar situacions compromeses. “Una de les primeres notícies que vaig haver de cobrir va ser un accident de trànsit en què va morir un amic meu”, recorda Joan Mauri. Però el contacte estret amb els protagonistes també genera avantatges: “A la Roca, l'alcalde Joan Pujol va accedir a retardar uns quants dies la notícia que es presentaria per CiU perquè la poguéssim donar en primícia a EL 9 NOU.”

En algunes ocasions els ha comportat problemes personals que se solucionaven, però, prenent un cafè. “A la Roca, un regidor criticava un altre i vam posar les seves declaracions textuais en negreta. Doncs bé, aquest altre regidor va amenaçar de posar-me una querrela quan les declaracions no eren meves, sinó textuais de l'altre regidor. Però tot es va arreglar prenent un cafè a l'Europa.”

Mauri recorda un altre moment complicat: “Una vegada vam cobrir un acte dels nostàlgics del franquisme al monument que hi havia al coll de Parpers. Era un 20-N. Vam arribar i vam explicar als organitzadors que érem periodistes i que veníem a cobrir l'acte. I quan va començar, l'orador va dir públicament que hi havia periodistes entre els assistents. No sabíem on ficar-nos. Però després de veure la publicació, ens van dir que havia estat molt imparcial!”

La feina de Joan Mauri va tenir, fins i tot, repercussió a escala internacional. “Vam publicar que havia mort un camioner de Belfast en accident i jo vaig escriure que era irlandès. Doncs el consolat del Regne Unit va enviar una nota dient que s'havia de rectificar perquè no era irlandès sinó d'Irlanda del Nord, és a dir, del Regne Unit.”

En el balanç del positiu i del negatiu, Mauri diu,

però, que pesen més les coses positives. “He fet més amics que no pas gent que no em saludi pel carrer.”

En Joan Capdevila també ha tingut problemes per alguna informació. “Un apicultor es va enfadar perquè vaig posar que tenia 10 ruscos i em vaig deixar un zero, en tenia 100! Un altre dia vaig escriure que uns caçadors havien atrapat unes guilles amb llaços i també es van enfadar. A vegades, el que escrius no és del tot exacte, però cal tenir paciència i, si cal, disculpar-se. Sempre s'arriba a una entesa.”

I una anècdota més. En Joan Mauri firma amb les inicials J.B., que venen de Joan Baptista. En realitat, es diu només Joan. “Això ve de la meua època a l'Institut. Tenia dos amics que es deien Joan Antoni i Joan Carles i sempre deien que teníem en JA i en JC i que faltava en JB, per això vaig començar a firmar els meus articles com JB.”

com a periodista sense ser-ho. I també practicar el que m'ha agradat des de sempre,

que són les lletres. I estar al dia de tot el que passa al Moianès.”

Serveis Metal·lúrgics

Tall làser

Oxital

Tall de perfils a biaix

Granallat

Tall plasma HD

Tall de perfils a mida

Tall de xapes a mida

Imprimat

Foradar

Bisellat

mafesa.com

t — 93 846 31 76

Servei a les Persones

Escola de periodistes

Desenes de periodistes, ara en diferents mitjans, han treballat a EL 9 NOU durant aquests 30 anys

Granollers

Teresa Terradas

La redacció d'EL 9 NOU durant aquests 30 anys, primer al carrer Sant Jaume i ara al carrer Girona, s'ha convertit per a molts periodistes de la comarca en una autèntica escola. Per a molts d'ells ha representat la primera feina, el primer contacte amb la professió, ja fos durant els estudis o un cop acabats, o ja fos des de la mateixa redacció o des de les corresponàlies a diferents poblacions o àrees. Ara, alguns d'ells, des de la seves feines actuals, recorden i reflexionen els anys viscuts a EL 9 NOU.

ELOI VILA: "VA SER L'INICI DE TOT PLEGAT"

Un d'aquests periodistes és Eloi Vila, de Sant Esteve de Palautordera i una de les cares conegudes de TV3, actualment conductor del programa *Al cotxe!* La seva entrada al periòdic va ser a principis dels 90 com a corresponsal del Baix Montseny, amb Mercè Cabanas de directora. Més endavant va entrar a la redacció a la secció de Política i Societat, per acabar sent el responsable de la secció d'Esports

"Per a mi, EL 9 NOU va ser l'inici de tot plegat". Vila pensa que aquest ofici s'aprèn treballant, i que tota la formació és clau. "També ho és estudiar, però més absorbir i tenir coneixements, i a partir d'aquí, treballar i treballar.

A ell, aquesta oportunitat de treballar l'hi va donar EL 9 NOU. "Va ser una experiència acollonant. Ser periodista d'EL 9 NOU i fer la feina ben feta com feu vosaltres és el més valent que hi ha", opina. "Sempre s'ha de ser rigorós, però en un mitjà local s'ha de ser-ne més. Perquè saps que la gent de la qual parles te la trobaràs fent el cafè, al camp de futbol, a la festa major..." Segons Vila, aquest periodisme et dona un rigor brutal. "El periodisme local i comarcal és un dels millors periodismes", afirma.

ISABEL PALACIOS: "LA MEVA BECA ERA EL 9 NOU"

També es va incorporar als inicis d'EL 9 NOU Isabel Palacios. Aquesta periodista de les Franqueses, ara responsable de Tribunals de TVE a Catalunya, va començar escrivint cròniques del bàsquet de Granollers –ella n'era jugadora–, i més tard hi va afegir les de futbol, abans d'agafar la corresponsalia de les Franqueses i fer suplències durant alguns estius. "Recordo un d'aquests estius fent de cap d'Esports en substitució del Jaume Maspons." Durant un temps ho va combinar amb les cròniques a COM Ràdio, fins que el 1995 li van oferir anar a *La Vanguardia*, i ja va deixar la seva feina a EL 9 NOU, que ara recorda amb molt respecte i agraïment. "Jo no vaig demanar cap beca quan estava estudiant a la facultat, perquè jo ja treballava a EL 9

NOU. Aquesta va ser la millor beca i va ser el lloc on ho vaig aprendre tot, el meu aprenentatge era al carrer, fent notícies i aprenent a contrastar", afirma. Ara, quan parla amb estudiants, Palacios els diu a tots que comencin pel periodisme local, aquell periodisme que té el contacte directe amb la font. "O contrastes bé qualsevol informació o t'ho recriminen a la cara. Abans d'escriure res s'han de contrastar bé les fonts. I això t'ho permet fer molt bé la premsa local." La periodista de les Franqueses considera EL 9 NOU "la millor escola, més que la carrera periodística".

Per a Palacios, treballar al periòdic va representar també un gran aprenentatge a l'hora d'escriure en català. "Jo era castellanoparlant, no havia escrit mai en català i el seu domini em va venir d'EL 9 NOU."

ANNA BALLBONA: "EL PERIODISME DE PROXIMITAT ÉS L'ESSÈNCIA TOTAL"

Un altre nom lligat estretament a EL 9 NOU és el d'Anna Ballbona. Mentre va estar-hi, de l'estiu de 1999 al gener de 2006, va ser una autèntica tastolletes. Va començar fent de corresponsal de Montmeló i Montornès, però de mica en mica va anar fent altres col·laboracions, ja fos a la secció de cultura, fent esports els caps de setmana o cobrint actes en altres poblacions. El setembre de 2002 va entrar en plantilla a mitja jornada

Eloi Vila, de Sant Esteve, actualment conductor del programa 'Al cotxe!' de TV3

La periodista Anna Ballbona al seu estudi, a la Garriga

i va continuar fent feines diverses, fins que va plegar el 2006, quan ja feia jornada completa. "Vaig fer monogràfics, guies, política i societat, esports... Tinc la impressió que vaig fer tot durant força anys, cosa que està bé", reconeix. D'aquests anys recorda que s'ho va passar "teta", aprenent el periodisme i descobrint la vida en una redacció. "El periodisme de proximitat és una gran escola, és el periodisme de més veritat, en el sentit que és essència total: anar als llocs, preguntar, gastar la sola de les sabates, tenir un cara a cara amb les

fonts." "Davant dels sedassos pels quals passen algunes informacions, en periodisme comarcal s'aconsegueixen evitar alguns filtres." Ballbona té clar que moltes coses que ha fet després o que fa actualment li venen d'aquells anys, d'haver tocat moltes tecles i estar oberta a tot tipus de temes, "sense que et caiguin els anells". D'aquella època li ve, per exemple, aquella capacitat d'observació. "Una de les coses que m'agrada més, escriure cròniques, em ve d'aquells anys, d'anar al barri de Montornès Nord, parlar amb la gent..."

D'esquerra a dreta, Isabel Palacios, responsable de tribunals de TVE a Catalunya; Toni López, a Colònia a la Final Four d'handbol al juny, i Montse Tejera, al plató del nou programa 'Punts de vista'

De la vida a la redacció recorda que van ser uns anys en què va treballar molt, però que s'ho va passar molt bé. "Aprens coses que ja no cal que t'expliquin més: saber què és notícia i què no, com encarar un tema, tenir certa gràcia a l'hora d'escriure." Un dels moments més colpidors, però, va ser la mort de Jaume Maspons. "Va ser la primera persona que em va parlar de Sindreu. Als que començàvem, el Jaume ens feia de mestre."

Quan va plegar d'El 9 NOU, Ballbona va anar a Ràdio Pista i després a *El Punt*. Ara és *freelance*, i escriu a l'*Ara*, a les revistes *El Temps* i *Serra d'Or* i, ocasionalment, a *L'Avenç* i *Barcelona Metròpolis*, a més de col·laborar al *Ciutat maragda* de Catalunya Ràdio, i fer alguna col·laboració ocasional a TV3. Ha publicat la novel·la *Joyce i les gallines* i és a punt de treure la segona.

SARA GONZÁLEZ: "FENT INFORMACIÓ LOCAL S'EXIGEIX MÉS RIGOR"

Els vuit anys que va treballar a EL 9 NOU com a corresponsal del Baix Montseny i fent esports alguns cap de setmana, del 2000 al 2008, van ser per a Sara González "una gran escola". Segons la periodista de Sant Celoni, ara redactora de política a *Nació Digital* i analista política en diversos mitjans, el periodisme local és el que ensenya a ser rigorós. "De fet, t'obliga a ser-ho. Ho dic en el sentit que si jo ara m'equivoco en un percentatge de vots d'un partit, el meu cap m'ho dirà, jo ho sabré, però no em trucarà el polític de torn. En canvi, si fent informació local m'equivoco en el nom d'un carrer, els veïns m'ho diran cara a cara. El lector fiscalitza la teva feina i això t'obliga a ser més rigorós." La periodista, autora també de dos llibres, reconeix que a l'etapa al periòdic vallesà va aprendre que una història ha d'estar ben contrastada. "I si no, no la donis." A més, El 9 NOU ha sigut escola per aprendre a relacionar-se amb els altres. "Estar tot el dia al Parlament parlant amb polí-

tics és com estar en una bombolla, i no és el mateix que fer determinades notícies sobre el terreny, que et mantenen connectada a la percepció real de la ciutadania."

MONTSE TEJERA: "VA SER UNA ÈPOCA FANTÀSTICA"

Una altra periodista que va començar a EL 9 NOU com a corresponsal del Baix Montseny és Montse Tejera, de Sant Celoni. Va ser fa 30 anys, quan va obrir el periòdic. S'hi va estar fins al 1993, i la majoria dels anys va estar treballant a la redacció a la secció de Notícies, "tot i que feia una mica de tot en aquella època: Calaix, Cultura, Espectacles". Un dels moments de la feina que recorda i que va viure amb intensitat van ser, sense dubte, "quan van enxampar els autors del terrible atemptat de Vic, que s'amagaven una casa de Lliçà. Des d'EL 9 NOU vam treure totes les exclusives en una demostració que l'equip de redacció d'aquell 9 NOU jove érem la canya".

Tejera recorda aquells anys com "una època fantàstica" i, a banda de l'experiència professional que va adquirir treballant amb un periodisme de proximitat, destaca tots els amics i amigues que va fer. "Amics i amigues que han perdurat en el temps, encara que no ens veiem sovint. Amics i amigues que veus després de molt de temps i sembla que s'hagi aturat el rellotge." Actualment, Montse Tejera dirigeix un nou projecte a La 2 de TVE Catalunya, el programa de cultura *Punts de vista*, que presenta Tània Sarrias.

TONI LÓPEZ: "VA SER COM UN DESPERTAR AL PERIODISME"

El pas per EL 9 NOU de Toni López, del 1994 al 2001, va estar sempre lligat a la feina de corresponsal, primer a Paretis i després a Sant Fost i, sobretot, Mollet. A més, va fer de reforç d'Esports alguns

caps de setmana. Ara és redactor de motor i de poliesportiu a *La Vanguardia*.

Abans d'especialitzar-se, però, va tocar moltes tecles. "Fer de corresponsal et serveix per tocar tots els pals: successos, vida municipal, economia..." López recorda sobretot la política municipal, en uns anys en què

Montserrat Tura era alcaldessa de Mollet. "Em vaig bregar al costat de la Tura, que era un animal polític, i també vaig viure el moment en què va passar a ser diputada i va sortir en Josep Monràs i va sacsejar la política a Mollet." De tot això en va aprendre, i també de tractar amb el moviment veïnal, de

trepitjar el carrer... "Això fa que t'espavilis moltíssim, va ser com un despertar al periodisme." El periodista de Paretis reconeix que li hauria agradat entrar a la redacció. "Però estic molt agraït de fer el que vaig fer, perquè em va fer espavilar, buscar-me la vida, aprendre a buscar notícies."

 estabanell energia

amb el

EL 9 NOU

30 anys al teu costat

 estabanell energia
estabanellenergia.cat/endollat

Truca'ns al
900 250 260

“EL 9 NOU ha estat sempre un laboratori de disseny periodístic”

Conversa amb els dissenyadors Enric Satué i Ton Granero

Granollers

Jesús Medina

Si no s'hi para atenció, un diari sembla un reguitzell de textos i imatges sobre paper. En realitat té bastant més a veure amb un mapa. Les muntanyes, rius i oceans que es reconeixen fullejant un atlas equivalen als titulars, destacats i altres elements gràfics que serveixen per navegar per una actualitat de notícies. Els dissenyadors Ton Granero i Enric Satué tenen molt a veure amb el mapa gràfic d'EL 9 NOU. Granero, d'Eumo Gràfic, és l'autor de la capçalera d'EL 9 NOU, com es presenta del diari a la seva primera plana. I Satué és l'autor dels diferents redissenys de la maqueta del periòdic en aquests 30 anys.

Els lectors són conscients del disseny periodístic?

Ton Granero (T.G.): Ajuda més del que sembla per llegir les notícies. I també es tracta de la pauta perquè el lector faci seu el diari, s'hi acostumi.

Enric Satué (E.S.): Els diaris són el sector del paper imprès al qual el disseny va arribar més tard. Ara ja fa molts anys que hi és i fins i tot hi figura com a matèria a les universitats. Ha fet un salt molt gran, un cop es va tenir clar quina podia ser la seva aportació.

Per exemple?

L'artesanat que fabricava els diaris va tenir la fortuna de trobar coses que són principis característics i definidors del diari. En primer lloc, la columna. Això és consubstancial, fins al punt

Els dissenyadors Ton Granero i Enric Satué repassen els canvis de disseny que ha experimentat EL 9 NOU des del 1989

de donar nom als articulistes d'un mitjà dels quals se'n diu *columnistes*. Escriure una columna en un diari és una cosa molt seriosa, molt important. Si prenem els diaris digitals, s'ha perdut aquesta noció de columna. A internet no té sentit més d'una columna i, generalment, no té gaire presència.

La segona troballa és el titular. En termes periodístics, és ben clar que no és el mateix un tema que es titula a una, dues, tres, quatre o cinc columnes. Aquest matís també l'han perdut els diaris digitals. I és una altra troballa feta sobre la marxa, per deducció, des de la pràctica de l'ofici.

I la darrera troballa és la capçalera. Totes les publica-

“A EL 9 NOU sempre s'ha anat un punt més lluny que altres mitjans”

cions tenen un nom, però no és natural –als llibres, per exemple– que es posi l'èmfasi en el capçal. I els diaris en fan bandera, d'això. I no només això, sinó que quan es venien diaris pel carrer sovint es venia la capçalera més que no pas les notícies.

Històricament molts diaris han fet servir tipografies serioses a les seves capçaleres, com *The New York Times*, *Le Monde* o *La*

Vanguardia. EL 9 NOU surt al carrer amb una tipografia moderna, la futura.

T.G.: En el seu redisseny també vam poder jugar amb un número, el 9. Això ens va ajudar a evolucionar. El diari havia anat guanyat prestigi i solera i per això ens vam atrevir amb la futura.

E.S.: I una altra cosa: treballam amb *invisibles*. La gent no s'adona de quina tipografia es fa servir. Fixa't, però, que a la capçalera d'EL 9 NOU la gran troballa no és només la futura, sinó que és contradir el costum de les altres capçaleres que tenen per norma enganxar lletres. EL 9 NOU les separa d'una manera exagerada. El blanc que té entre lletres és molt atípic. Fixa't en *La Vanguardia*.

dia, El Periódico, El País... les lletres de les seves capçaleres estan ben estretes. I és molt més visible i destaca més si té espai, si té aire.

T.G.: És interessant que EL 9 NOU hagi encarregat a l'Enric els seus redissenys i que l'hagi deixat innovar al llarg d'aquests anys. Per a nosaltres, ha estat sempre un honor que hagi mantingut la nostra capçalera. Satué ha innovat amb les seves columnes sense justificar, ara amb els colors. I els periodistes heu aprofitat aquest mestratge, heu estat arriscats. A EL 9 NOU sempre s'ha anat un punt més lluny que en altres mitjans.

E.S.: EL 9 NOU ha estat sempre un laboratori per al disseny periodístic. I això cal agrair-ho als propietaris, als directius i als treballadors del periòdic. A EL 9 NOU sempre hi ha hagut un punt d'il·lusió per continuar sent al capdavant.

Els diaris perden validesa com a màquina de lectura?

T.G.: El pronòstic de desaparició del llibre pels nous formats digitals s'ha equivocat de mig a mig. Llibres de paper i llibres digitals estan cohabitant.

E.S.: La gent jove està molt acostumada a consumir material de franc, aquest és un factor. Comprar un diari, si té a mà de manera gratuïta les notícies a internet, no té gaire sentit. I el segon factor és que per a un jove sembla més còmode el telèfon. És un artefacte que té en constant funcionament i que pot accedir al diari i a 50.000 coses més. Ara bé, entre aquesta població també hi ha molts barris. O sigui, el jove que, a més de ser jove, és executiu i treballa en una oficina segurament es mirarà el diari de paper. Segons la professió, s'és més propens a tenir a mà el diari de paper. Llegir el diari forma part d'un cert ritual. Crec que, si desapareix, serà amb resistència. No es donarà per vençut tan fàcilment.

GRIBELDA ESCRIGAS

FELICITATS

Pels vostres 30 anys de tasca periodística i la vostra iniciativa empresarial comarcal de referència.

Ajuntament de Sant Antoni de Vilamajor

Diumenge 27 d'octubre

Les Minis Vilamajor

Inscripció gratuïta

Esquirols: nascuts el 2014, 2015 i 2016
Guineus: nascuts el 2012 i 2013
Isards: nascuts el 2010 i 2011
Llops: nascuts el 2008 i 2009
Mufflons: nascuts el 2006 i 2007
Cervols: nascuts el 2004 i 2005

Reglament i inscripcions:
www.femsui.cat

FEM SUI

Trail

27 d'octubre

TRAIL 28 km 3000 mt.

14 km 850 mt. XPRÉS

inscripcions
www.femsui.cat

Escoltar

és la base per entendre
què necessites

Estar a prop de les persones ens fa diferents

Escoltar, parlar i fer. Tres paraules que defineixen el nostre compromís amb tu. Escoltar és el primer pas per conèixer-te. Parlar on vulguis i quan vulguis, per cercar junts les millors solucions. I sobretot fer, que ens porta a continuar innovant i a contribuir a una millora responsable i sostenible de la societat.

Més informació, a www.CaixaBank.cat/EscoltarParlarFer

30 ANYS

L'última foto d'Erezuma

Granollers Pocs dies després de l'atemptat d'ETA a Vic, en què van morir 10 persones, la Guàrdia Civil va localitzar-ne els responsables a la urbanització Can Salgot de Lliçà d'Amunt. Es va produir un tiroteig en què va morir un dels membres més buscats de la banda, Juan Carlos Monteagudo, i va resultar ferit greu el

número 2 del comando, Juan Félix Erezuma, que va ser traslladat a la Policlínica de Granollers i després a Barcelona, on va arribar mort. **DAVID BASSA**, periodista d'EL 9 NOU, va fer aquesta foto just en el moment en què Erezuma sortia del centre hospitalari granollerí, en el que seria el seu últim viatge.

COMPONENTS METÀL·LICS PER A LA INDÚSTRIA D'AUTOMOCIÓ

Enginyeria i disseny de producció | Estampació | Conformació de tub

PÀVER

Fàbriques a Granollers,
Sant Fruitós (Bages) i
Poprad (Eslovàquia)

www.paver.es

**FELICITATS
EL 9 NOU**

A Cardedeu també estem d'aniversari

Enguany fa **40 anys** Ràdio Borrego,
llavor de Ràdio Televisió Cardedeu.
I el 2020 la Televisió de Cardedeu farà **40 anys!**

*L'Ajuntament de Cardedeu,
amb els mitjans de proximitat.*

Ajuntament

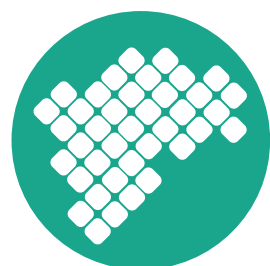
de Cardedeu

Tragèdia a la C-17

La Garriga El dia de Reis de 1994, **TONI TORRILLAS**, fotoperiodista d'EL 9 NOU, circulava per la N-152 (avui C-17) i a l'alçada de La Garriga es va trobar amb una de les escenes més impactants que recorda. Quatre membres d'una jove família de la Garriga (Àlex Barceló, Marta Suñol i els seus fills Mireia i Franc -d'un mes

d'edat-) i Miquel Font, de Sant Pere de Torelló, havien mort a conseqüència d'un xoc frontolateral. La tragèdia va ser el detonant definitiu per instal·lar mitjanes de formigó per separar els dos sentits de l'autovia, una mesura que feia temps que s'estudiava en un vial de sinistralitat molt alta: només el 1992 hi va haver 30 morts.

El Vallès Oriental
Consell Comarcal

30 ANYS FENT #VALLÈSORIENTAL. FELICITATS!

Us animem que en siguin molts més!

El foc arriba a les cases

Figaró El fotoperiodista d'EL 9 NOU **PERE TORDERA** va prendre aquesta impressionant instantània des del pont sobre la C-17 a Figaró, quan el foc arribava al poble. Només hi havia dos bombers i el caos era absolut. Era el 7 de juliol de

1994, en plena onada dels incendis més devastadors que ha patit la comarca i la Catalunya central, i Tordera s'ho va trobar de casualitat. Minuts després, es va girar vent i el foc va travessar l'autovia i va continuar avançant cap al Montseny.

**Felicitats a tot l'equip
d'EL 9 NOU Vallès Oriental
per aquests 30 anys**

**Per
molts
anys!**

90 ANYS

GRANOLLERS
Pl. Lluís Perpinyà, 26

 A més, si portes les teves paelles velles obtindràs un **descompte del 5%**. Nosaltres reciclem per tu!

CUINA DE MERCAT

els millors estris pels millors ingredients

 FET A REUS CUINA SALUDABLE COMPANYIA ÈTICA

vine i aprofitat dels descomptes imbatibles de **-25%**, **-40%**, **-50%** i **-60%**

Esteve Fontcuberta i Montse Aranda, a la redacció del carrer Girona, componen l'actual equip de publicitat d'EL 9 NOU

locals, que obren la porta a anunciants amb interès a donar-se a conèixer en el seu entorn més immediat. Els principals esdeveniments de cada municipi i les festes majors són una bona oportunitat.

També ho són els monogràfics sobre temàtiques concretes econòmiques i socials. Es fan continguts informatius especials per aprofundir en aquestes temàtiques i és una bona plataforma per a les empreses especialitzades acompanyar aquests continguts adreçats a lectors que hi estan interessats.

La proximitat que caracteritza EL 9 NOU també és present en l'àmbit comercial

Amb independència de la publicitat que arriba pels circuits habituals en altres mitjans, el caràcter de proximitat del periòdic també es veu reflectit en la tasca diària de l'equip del departament comercial. "El nostre equip de comercials ha trepitjat el carrer", explica gràficament Montse Aranda. La proximitat amb el client que es dona en les visites de comercial també contribueix a aprofundir en el coneixement mutu per facilitar un assessorament directe als anunciants. "El repte del comercial comença amb un no. És llavors quan entra en joc la feina d'explicar la necessitat d'un anunci i la il·lusió de fer-se visible", explica.

"No sempre pots calibrar directament el retorn directe d'un anunci; nosaltres no fem venda directa, però sí que fem marca perquè quan anem a visitar una empresa ens pugui relacionar més ràpidament", explica Joan Espinosa, de Transparets, un dels anunciants fidels d'aquest periòdic.

El suport econòmic i l'aparador de l'activitat

El departament de publicitat té un paper essencial dins i fora del periòdic

Granollers

EL 9 NOU

La doble funció del departament de publicitat és essencial per a EL 9 NOU. Com a generadora d'ingressos però, també, com un aparador de l'activitat econòmica de l'àmbit de cobertura del periòdic. L'aportació és important des del punt de vista intern i extern. En aquest departament s'atresora un dels grans actius del periòdic: la confiança dels anunciants.

"Complim una funció necessària per a l'activitat econòmica, perquè contri-

buïm a donar-la a conèixer i a oferir la possibilitat als anunciants d'ampliar clients", explica la cap de publicitat del periòdic, Montse Aranda. La responsable del departament convida a entendre la publicitat "com una inversió i no com una despesa".

Hi ha gairebé tants tipus d'anunciants com d'anuncis, perquè en cada cas es busca un objectiu concret, però per regla general es pot fer una distinció entre els que fan la inserció per informar de nous productes, de descomptes o de promocions concretes i els que tenen un

objectiu a més llarg termini: consolidar una imatge de marca i tenir una presència prou continuada per obtenir resultats més a llarg termini. En cada cas es pot avaluar el resultat. Per al periòdic, la millor avaluació és que hi hagi un bon grup d'anunciants que repeteixi. I això passa amb un bon grup de clients.

"A vegades, per al client és difícil mesurar els resultats. Depèn molt del producte saber si hi ha una resposta immediata o no", explica Aranda. "Naturalment, quan són promocions i ofertes es pot veure més ràpida-

ment." La responsable del departament de publicitat del periòdic assenyala que és avantatjós fer anuncis d'una manera continuada. "De vegades, el lector del diari no té la necessitat del producte o servei que s'està promocionant cada dia, però si que en pot tenir puntualment; per això, la constància i que l'anunci es vegi durant un temps acaba donant més resultats", opina.

Però EL 9 NOU té alguns trets específics que fan variar encara més la tipologia dels clients. El seu caràcter de proximitat porta a l'elaboració de continguts més

L'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès se suma a la celebració del trentè aniversari d'El 9 Nou, a qui felicita pel seu paper destacat en la consolidació d'una premsa de proximitat de qualitat.

30 ANYS

La Generalitat de Catalunya
FELICITA

El 9 Nou

30

gencat.cat

**Generalitat
de Catalunya**

L'enllaç amb els lectors

ELS QUIOSQUERS SÓN UNA PEÇA CLAU PER FER ARRIBAR EL DIARI A LES LLARS VALLESANES

Granollers

EL 9 NOU

Tot el procés d'elaboració d'EL 9 NOU no tindria sentit si el diari no arribés als lectors. I, en aquest pas, hi tenen un paper molt important els punts de venda del diari, les llibreries i els quioscos, principalment. "EL 9 NOU ja es publicava a Osona i se'n parlava perquè sabíem que era un referent allà", recorda Ramon Biset, que ara és al capdavant de la botiga que els seus pares, Ramon Biset i Maria Paño, van obrir al centre de la Garriga l'any 1951. "A la Garriga, la gent va agafar l'arribada d'EL 9 NOU amb moltes ganes", assegura Biset que destaca el diari té "uns clients molt fidels". "Hi ha molta gent que el compra des del primer dia. Hi ha una fidelitat important", afegeix Biset, que es va incorporar al negoci dels seus pares a mitjan anys vuitanta.

En el cas d'Isabel Casanovas, ella va començar a vendre EL 9 NOU a Mollet, des del quiosc de l'estació de Mollet-Sant Fost, on va estar 21 anys. Fa uns 15 anys, va responsabilitzar-se del quiosc de la plaça Maluquer i Salvador, al centre de Granollers. En aquests anys, "el diari s'ha anat consolidant", explica Casanovas que també destaca que EL 9 NOU "té molts subscriptors". "Són unes vendes que tens assegurades perquè els subscriptors no fallen mai", indica. "Divendres és el dia que se'n venen més però també en vas venent el dissabte i el diumenge", diu la quiosquera.

Biset valora que a EL 9 NOU "surten coses que, si no, no sortirien enlloc". Per a Casanovas, cal "parlar més

Exemplars d'EL 9 NOU en un quiosc de la comarca

de les coses que afecten Granollers".

Tots dos coincideixen que sovint les notícies de suc-

cessos ajuden a augmentar les vendes. "Si passen coses a Granollers, sí que es nota. Sobretot pels successos",

comenta aquesta quiosquera de la plaça Maluquer i Salvador. "Quan surt una notícia i és catastròfica i crida

l'atenció es ven més." Biset també apunta altres bons dies de vendes: "L'endemà de les eleccions, sobretot de les municipals. Recordo cops que n'he hagut d'anar a buscar més." També passa les edicions de l'endemà de carnaval, la festa major o la Mitja Marató. "Quan la classificació només es podia trobar a EL 9 NOU, recordo que en podíem vendre 300 i 400 perquè era l'únic lloc on els corredors ho veien", diu

"EL 9 NOU té un lector fidel. Hi ha gent que el compra des del primer dia"

Biset, que explica que també es troben que hi ha gent que va expressament a buscar el diari perquè saben que hi surten ells o algun familiar.

En els darrers anys, la venda de premsa ha experimentat una davallada derivada de l'aparició dels mitjans digitals i dels nous hàbits de lectura, però també del dego-teig de tancaments de punts de venda. "És un problema de tota la premsa en general", sosté Casanovas. Per a Biset, hi ha un factor que també influeix i que, segons ell, perjudica el petit comerç en general: "La dèria dels governs municipals per tallar el trànsit als centres dels pobles." "Entenc que s'han de canviar els hàbits i que no podem anar a tot arreu amb el cotxe però això està *matxancant* el petit comerç", sosté el botiguer de la Garriga.

Ramon Biset i Isabel Casanovas representen dos dels punts de venda tradicionals per a la premsa: papereries i quioscos de carrers i places. En els darrers anys, mentre alguns d'aquests tancaven, s'han anat incorporant altres establiments a la llista com gasolineres o supermercats, entre d'altres.

JULIÁN VÁZQUEZ

CRISLEDA ESCRIGAS

Moltes felicitats per **30** anys de premsa plural, independent i de proximitat

Des de l'Ajuntament de Canovelles

us desitgem una llarga trajectòria i que continueu durant molts anys al nostre costat

Ajuntament de Canovelles

Foto: Luis Lorenzo

FELICITATS PER AQUESTS **30** ANYS

Encantats d'acompanyar-vos!

EL **9** NOU

**Satisfacció unànime per l'èxit del
primer Gran Premi de Fórmula 1**

30/09/1991

**La presentació del
Gran Premi de MotoGP
desborda la Porxada**

Granollers omple la plaça amb els Espargaró com a amfitrions

14/06/2019

www.circuit.cat

Circuit de
Barcelona
CATALUNYA

Perseverar proporciona resultats

La pressió social recollida a les pàgines del diari ha ajudat a introduir millores en carreteres perilloses

L'Ametlla del Vallès

EL 9 NOU

“Els separadors haurien evitat els cinc morts de l'autovia.” Era titular de la portada d'EL 9 NOU del dilluns 10 de gener de 1994. La informació feia referència a la topada frontal que hi havia hagut el dia de Reis a l'autovia de l'Ametlla –l'actual C-17– en terme de Granollers. Hi havien mort cinc persones, quatre de les quals membres d'una mateixa família de la Garriga; una parella de 33 i 29 anys i els seus fills de 4 anys i d'1 mes.

El sinistre va provocar una gran commoció a la Garriga i va ser la gota que va fer vessar el got i que va desencadenar la instal·lació dels separadors, que finalment es va fer la primavera d'aquell any. Ja feia un temps que se'n parlava: s'havien d'haver instal·lat l'any 1992 però es va anar endarrerint. “Les xifres eren esfereïdores”, recollia una crònica de Josep Mas del dia que es van inaugurar simbòlicament les obres. L'any 1992 hi van perdre la vida almenys 30 persones. “Mentre es continua discutint i s'engega i no s'engega l'obra d'instal·lació dels separadors i de quina manera s'engega, es manté el degoteig de víctimes. Des de 1992 [fins al gener de 1994] han mort 41 persones en aquest tram de la N-152 de 13 quilòmetres que separen la Garriga de

Parets”, denunciava la crònica del gener de 1994. Unes xifres que convertien l'actual C-17 en “la carretera de major sinistralitat” del país.

La instal·lació dels separadors va acabar essent una solució per evitar els xocs frontals a l'autovia de l'Ametlla i va permetre una reducció dràstica de l'accidentalitat en aquest via. A la vegada, però, van aflorar altres problemàtiques, algunes que encara avui no s'han resolt. Per exemple, durant les obres ja es va veure que els vorals quedaven massa estrets perquè els separadors ocupaven més espai que la doble línia continua que hi havia fins aleshores. També es va detectar la perillositat de l'antic enllaç del Tibidabo on la velocitat, inicialment, estava limitada a 100 quilòmetres per hora tot i haver-hi una sortida en angle recte que obligava a reduir de forma considerable la velocitat. Aquest punt negre es va resoldre amb la construcció d'un nou enllaç amb la nova ronda Nord de Granollers. Fa una desena d'anys, la Generalitat també va tancar la majoria dels accessos directes que hi havia a tot el tram vallesà de la C-17.

La C-60 a la Roca i la ronda de Granollers són altres vies on s'ha acabat construït una mitjana de formigó per separar els dos carrils de circulació. En tots dos casos, l'actuació ha arribat des-

ALTRES CANVIS

ACCIDENTS DE CAMIONS AL TRAM NORD DE LA C-17 L'any 2005, Carreteres va prohibir els avançaments de camions en diversos trams de la C-17 entre la Garriga i Aiguafreda. Les pàgines –i portades– d'EL 9 NOU es van fer ressò dels diversos accidents protagonitzats per vehicles pesants que hi havia hagut amb pocs mesos de diferència. També es van instal·lar obertures als separadors de formigó per poder donar pas alternatiu en sentit contrari i evitar col·lapses quan un camió queda bolcat enmig de la calçada.

LA SEGURETAT DELS TALUSOS DE LA C-17 L'any 2016, EL 9 NOU es va fer ressò de l'accident que va provocar la mort d'un jove d'Aiguafreda per l'impacte d'una roca que es va despendre de la C-17 i de les mobilitzacions posteriors. Aquell moviment va propiciar que, poc després, es comencessin actuacions per assegurar els marges de la via amb xarxes.

TANQUES DE FORMIGÓ AL PONT DEL BESÒS DE MONTMELÓ El maig de 2008 els Mossos van fer un informe que recollia la perillositat del pont del Besòs, a Montmeló. El pas punt de connexió del nucli urbà amb la carretera de la Roca a Santa Coloma. Va ser després d'un accident on un jove va patir ferides greus en precipitar-se des de dalt del pont amb el seu cotxe. Set mesos després hi va haver un accident idèntic on va morir una persona. Poc després, la Diputació, titular de la via, va executar un projecte de millora que incloïa el reforç de les tanques del pont i l'ampliació de les voreres per als vianants.

Els treballs per construir els separadors a l'autovia de l'Ametlla de l'any 1994

A l'esquerra, un operari repinta línies a la variant de Cardedeu. A la dreta, operaris instal·len separadors

26 I 27 D'OCTUBRE POUS DE GLAÇ DE CAN GURRI

VISITES TEATRALITZADES, ACTIVITATS INFANTILS I MERCAT PAGÈS, MÚSICA, MENJAR I BEURE, EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES, REPRESENTACIÓ DE L'ESPECTACLE “CARRO DEL GEL”, ESPECTACLE PIROTÈCNIC... **DESCOBREIX LA VIDA A PAGÈS ENTORN EL POU DE CAN GURRI!**

www.lissadevall.cat · canmagarola@lissadevall.cat

COL·LABORA

AMB EL SUPORT DE

FELICITATS!!! EL 9 NOU

Per 30 anys fent d'altaveu de la cultura al Vallès Oriental

L'Ajuntament de Lliçà de Vall, us vol felicitar des de la seva festa més emblemàtica!

RAMON FERRANDIS

prés d'una successió de xocs frontals que van provocar víctimes mortals. En el cas de la C-60, l'any 2012 es va actuar en un tram d'uns 900 metres a l'enllaç amb l'AP-7 a la Roca. S'hi va instal·lar una tanca central de formigó i, en un petit tram, unes tanques metàl·liques perquè la calçada era massa estreta per posar-hi els separadors d'obra. El darrer xoc frontal amb víctimes mortals va ser el gener d'aquell mateix any.

La intervenció al tram entre les Franqueses i la Roca de la ronda de Granollers ha estat més recent. De fet, tot just es va completar l'estiu de l'any passat després de diversos mesos d'obres. Finalment, es va optar per instal·lar els separadors de formigó sense haver de fer un segon carril a la calçada en sentit sud. En un tram de tres quilòmetres, hi havia hagut quatre víctimes mortals en només dos anys. Abans d'instal·lar el separador, Carreteres ja havia anat fent millores en un tram de tres carrils on, inicialment, es permetien els avançaments que es feien ocupant el sentit contrari.

VARIANT DE CARDEDEU

El març de 2003, es va inaugurar la variant de Cardedeu, una carretera d'un carril per sentit amb enllaços a diferent nivell que connectava la Roca amb Vilalba i evitava travessar els nuclis de Cardedeu i Llinars. Inicialment, els avançaments estaven permesos en la majoria de trams. En el primer any després de l'estrena, ja hi va haver diversos xocs frontals que van provocar víctimes mortals. Els Mossos, que feia poc que havien assumit les competències de trànsit a la comarca, van detectar el problema i van proposar mesures que es van aplicar. La principal, reduir la majoria dels punts on s'havien pintat línies discontinües que permetien avançar.

RAMON FERRANDIS / GRISELDA ESCRIGAS

paradors a la ronda de Granollers l'estiu de 2018

RAMON FERRANDIS

Un tren circulant per la línia de Vic a l'altura de Granollers en una imatge del principi dels noranta

Del desdoblament de la línia de Vic, ni una sola travessa

El projecte per fer la doble via a l'R3 no ha passat dels anuncis

La Garriga

EL 9 NOU

Un altre dels temes que ha ocupat pàgines i pàgines d'EL 9 NOU durant aquests 30 anys ha estat el desdoblament de la línia de tren del Nord, l'actual R3. Les desenes d'editorials del diari defensant –i reclamant– la necessitat de millorar aquesta infraestructura no han servit de gaire res. S'han fet molts anuncis, això, sí. Però cap no s'ha acabat convertint en realitat. També és veritat que l'any 1992 es va arribar a posar sobre la taula el desmantellament de la infraestructura, que, sortosament, tampoc va prosperar.

Les promeses han vingut de tot arreu i de governs de tots els colors. L'any 1992

José Barrionuevo, que aleshores era ministre de transports del govern de Felipe González, va dir que aquesta era una línia d'interès regional i prometia la modernització de les infraestructures i la renovació dels combois. També amb el PSOE a la Moncloa, l'any 1994, Renfe va anunciar que estudiava el desdoblament però només fins a la Garriga. L'any 2002, el popular Francisco Álvarez Cascos prometia que la línia tindria ample europeu en un termini de cinc anys. El setembre de 2008, amb la crisi econòmica a les portes, va semblar que arribava el moment: el Ministeri de Foment va publicar l'estudi informatiu del desdoblament fins a Vic que preveia la construcció d'un gran túnel per salvar el tram del

Congost, entre la Garriga i Aiguafreda. També obria el debat sobre la necessitat de soterrar la infraestructura al tram urbà de Mollet. Res de tot això no s'ha executat.

EL 9 NOU arriba als 30 anys amb una nova proposta sobre la taula: un desdoblament parcial entre Paret i la Garriga que ha de permetre incrementar el nombre de circulacions, escurçar el temps de viatge i incrementar la fiabilitat de la línia. Es va posar sobre la taula el febrer de 2015 i semblava que la tramitació havia d'avançar amb rapidesa. De moment, tot han estat passos previs amb obres com el soterrament de passos a nivell a l'altura de Granollers i la Garriga. Però, per ara, ni una sola nova travessa.

El quart cinturó, una autovia rebutjada pels vallesans

Tot i anar modulant-ne el format, la carretera no s'ha fet

Les Franqueses del Vallès

EL 9 NOU

Les paraules *quart cinturó* han anat esquitxant les pàgines d'EL 9 NOU tots aquests anys. El pla per construir una autovia orbital de l'entorn metropolità venia de temps enrere però, en aquestes tres dècades, el moviment social en contra s'ha mantingut

ben viu articulat a través de la Campanya contra el quart cinturó, que just l'any passat va celebrar els 25 anys de la seva creació. Algunes de les grans manifestacions que s'han viscut al Vallès Oriental han estat per rebutjar la tramitació d'aquest projecte, especialment des del 2003. La de l'any 2010 que va tallar la C-17 n'és un exemple.

L'Estat va arribar a tirar endavant un estudi informatiu però va acabar caducant sense que s'aboqués un gram de paviment sobre el territori. El debat ha anat des de l'esmena a la totalitat del projecte defensada pels moviments ecologistes fins a baralles més de campanar per moure'n el traçat cap al nord o cap al sud.

RAMON FERRANDIS

La manifestació contra el quart cinturó va tallar la C-17 l'any 2010

El dia que no havia passat mai

La cobertura del referèndum de l'1 d'octubre de 2017 va exigir un dispositiu i reptes periodístics sense precedents

Granollers

EL 9 NOU

El referèndum de l'1 d'octubre de 2017 va ser excepcional en tots els sentits, també com a objecte de cobertura periodística. Aquell esdeveniment va plantejar reptes amb els quals els professionals d'EL 9 NOU no s'havien enfrontat, per un motiu molt simple: allò no havia passat mai. "Havíem cobert moltes jornades electorals, però allò era una altra cosa: aquell referèndum havia estat prohibit per l'Estat, venia precedit d'una mobilització ciutadana enorme i sense precedents, i tothom tenia al cap els milers de policies i guàrdies civils desplaçats per evitar-lo, encara que segurament ningú no pensava que actuessin com ho van fer", explica el cap de la secció de Política i Societat, Josep Villarroya. Hi havia, a més, altres factors. "Jo no havia viscut mai res com allò; en aquest cas hi havia un component emocional que feia que, si deixaves per un moment la feina, t'adonaves que tu mateix podies ser un dels que estava essent apallissat", apunta Joan Carles Arredondo, cap de la secció d'Economia.

L'1 d'octubre va plantejar dificultats periodístiques des d'un temps abans. Jesús Medina, l'actual director, s'havia incorporat al càrrec al setembre. "Des de mesos enrere ja hi havia aquell rum-rum d'allò que havia de venir. I uns dies abans quan

van detenir el Josep Maria Jové a les Franqueses i hi vam anar, vam veure la gent al carrer mobilitzada com mai, i tothom tenia claríssim que el referèndum es faria. Després a Bigues van trobar milions de paperetes i es van començar a convocar mani-

El periòdic va mobilitzar tota la redacció, corresponsals i col·laboradors

festacions, i cada cop passaven més coses i més ràpid. Era un no parar", recorda. "Aquesta sensació de no control es va perllongar molt més enllà de l'1 d'octubre. Era impossible planificar: el que preveies dilluns o dimarts, dijous ja no servia perquè havien passat moltes coses imprevistes. Va ser un gran esforç d'improvisar."

EL DISPOSITIU

"Per naturalesa, el periodisme és imprevisible, però en aquest cas encara ho era més", apunta Josep Villarroya. EL 9 NOU va mobilitzar tot el personal de la redacció, fotògrafs, corresponsals i col·laboradors, i també gent coneguda i simpatitzant que de tant en tant informa. "Calia ser des de primera hora del matí als pobles més importants, tot i que sabies que en qualsevol moment podia saltar alguna cosa en

un altre lloc i haver de córrer."

DESTRIAR LES 'FAKE NEWS' DE LA REALITAT

"Aquell dia, la feina periodística tenia més sentit que mai, perquè permanentment hi havia falsos rumors, molt soroll i era molt important la nostra tasca per garbellar allò que era veritat del que no ho era. És evident que les imatges que anaves veient impactaven molt", explica Joan Carles Arredondo, que l'1 d'octubre era l'encarregat d'actualitzar tota la part digital, tant la web com les xarxes socials. "Era molt important demostrar que EL 9 NOU estava fent un seguiment quasi en directe: l'allau d'informació era tan brutal que hi havia moments que garbellar era molt complicat." En aquest sentit, durant tot el dia a partir que van començar a circular les primeres imatges de càrregues policials, a molts pobles van córrer falses alertes de l'arribada de la policia; a Caldes, per exemple, durant tot el dia va estar corrent aquesta brama i finalment la policia no hi va anar. A la tarda d'aquell dia, va arribar la informació que la Guàrdia Civil havia intervingut durament a Vilalba Sasserra. "Fins que no vam tenir la confirmació absoluta vam preferir sacrificar l'exclusiva en benefici d'una informació veraç", afegeix Arredondo.

JORNADA LLARGA

La cobertura periodística

Griselda Escrigas, ara responsable de fotografia d'EL 9 NOU, capta la imatge de la riuada de gent

de l'1 d'octubre va suposar una jornada laboral d'unes 20 hores: des de les 5 de la matinada, amb enviats als diferents col·legis electorals, fins passada la mitjanit. "Va ser el dia més fort que he viscut en aquest ofici,

Durant tot el dia va caldre garbellar el que no era veritat del que sí que ho era

físicament i mentalment. Perquè et trobaves intentant elaborar informació i, alhora, assumint emocionalment tot el que estava passant", recorda Teresa Terradas, cap de la secció de Cultura. Per la seva banda, Ferran

Polo, redactor de Política i Societat, no va trigar gens a percebre l'excepcionalitat d'aquell dia. "Jo havia de cobrir el col·legi electoral de l'Ametlla, a l'escola Bertí. A primera hora del matí ja era allà i sabia que era una cosa molt important, però quan veus que a les 6 del matí allò ja és ple de gent, de seguida t'adones que no és normal. Tot d'una es van començar a sentir crits i vaig veure unes persones que entraven les urnes, embolicades en bosses d'escombraries: van passar tan ràpid que no vaig tenir temps de fer-los una foto. És en aquests detalls que t'adonaves realment de la magnitud del que estava passant."

PRESSIÓ

PER ESTAR A L'ALÇADA

"Moltes vegades, i particularment els darrers anys en

L'Ajuntament de Llinars del Vallès us felicita per aquests 30 anys informant en la nostra comarca!

Ajuntament de Llinars del Vallès

al carrer Antoni Espí i Grau de Granollers per votar al col·legi Pereanton, l'1 d'octubre

Medina admet que va sentir la pressió de respondre a l'expectativa, però tenia la convicció que sortiria bé. "És cert que aquesta pressió la sento cada dilluns i cada divendres. Sempre tens por de no saber arribar, que se t'escapin coses, etc. Però tenia la confiança que nosal-

Aquells dies, la planificació era inútil: el que era vàlid un dia, l'endemà ja no

tres podíem oferir una visió vallesana del que havia passat, perquè els periodistes som d'aquí i perquè també ho són les fonts amb qui treballem, i són gent que coneixem personalment. EL 9 NOU no podia tenir accés al que estaven decidint els governs espanyol i català, però sí que sabíem perfectament què passava a la comarca. I al final, la nostra missió és explicar a la gent de la comarca el que hi passa." El resultat d'aquesta feina es va poder veure al llarg d'un especial informatiu de 19 pàgines de l'edició del dilluns, 2 d'octubre.

TERESA TERRADAS

aquest país, es fa servir l'adjectiu *històric*, sovint de forma exagerada o banal. Tots vam tenir clar que en el cas de l'1 d'octubre, l'adjectiu no

ho era gens, de banal", considera Joan Carles Arredondo. Un esdeveniment d'aquesta envergadura exigia a la premsa estar a l'alçada. Jesús

Dels gallecs conscienciats a la solidaritat de la gent: anècdotes de la cobertura del referèndum

EL 9 NOU

"L'1 d'octubre va ser una de les coses més apassionants i intenses que m'ha tocat viure en la meua vida professional. Per naturalesa, els periodistes ens trobem a gust quan hi ha coses extraordinàries. El que passa és que no sempre són positives", explica Josep Villarroya. Cobrir informativament l'1-O va posar els periodistes d'EL 9 NOU al centre d'algunes anècdotes.

Teresa Terradas explica el cas d'una parella de gallecs que es van trobar al col·legi de Ponent de Granollers. "Ens van dir que hi havia uns gallecs que havien vingut a viure el referèndum i a donar-hi suport, perquè els havia commogut molt l'onada de solidaritat quan es va produir el vessament del Prestige i volien correspondre-hi. Els vam entrevistar i ens van dir que s'havien fet subscriptors de l'*Ara*, perquè a Galícia tota la informació sobre Catalunya els arribava distorsionada". Un altre cas curiós va tenir

lloc a l'escola Pereanton, també de Granollers. "Una senyora de 82 anys ens va dir que l'endemà ja es podia morir, perquè havia pogut votar", recorda Terradas. Ferran Polo apunta que de vegades se'l miraven de forma estranya. "Com que hi havia tanta desconfiança a l'ambient, fins que no trobaves algú conegut i et deien pel nom, la gent no deixava de mirar-te malament". En darrer terme, la cap de fotografia, Griselda Escrigas, recorda la sensació que les urnes "apareixien tot d'una, com per art de màgia, dins dels col·legis".

El dia també va donar per expressions en el sentit completament oposat. "La gent tenia moltes ganes d'explicar-se, hi havia molta solidaritat amb els periodistes. En aquesta feina no sempre et trobes amb aquesta predisposició d'ajudar-te i aquell dia vam rebre un suport brutal perquè la gent sabia que estàvem treballant per explicar el que estava passant."

VINE A SANT FOST

Aquest cap de setmana!

DISSABTE 19

40a Mostra de teatre

"El sopar dels idiotes" amb el grup Farrigo Farrago de Palau Solità i Plegamans
Lloc: Auditori de L'Ateneu
Hora: 22.00 h

DIUMENGE 20

Mercat de 2a mà

Lloc: Plaça de la Vila
Horari: de 10.00 h a 14.00 h
Organitza: Associació Voluntariat Social per Sant Fost

DIUMENGE 20

"Bruna" amb el grup

Amics del Teatre d'Ullastrell GATU

Hora: 18.00 h

Venda entrades: 2 hores abans de cada espectacle al mateix Auditori

Preus entrada general:

5€ - Amb carnet jove i 3a edat: 4€

Organitza: Grup Segle XX

AJUNTAMENT DE
Sant Fost de
Campsentelles

**sant
FOST**
CULTURA

El sacseig que va canviar la història política a Granollers

La moció de censura va marcar les pàgines de 1992

Granollers

Joan Carles Arredondo

La política local a Granollers va experimentar una inflexió abrupta el 1992, amb un canvi de majories polítiques que va derivar en una polèmica moció de censura, votada el 22 de maig, que canviaria el signe del govern i marcaria el clima polític de la ciutat durant anys. El pas d'un regidor escollit a les llistes del PSC, que havia governat a la ciutat des de les primeres eleccions municipals del postfranquisme, al grup mixt i el suport posterior del mateix regidor a una moció de censura presentada pel grup de CiU va omplir pàgines d'informació i d'opinió des del bon començament d'aquell 1992 que estava destinat a ser l'any del protagonisme d'uns Jocs Olímpics en els quals Granollers tenia un paper rellevant com a sub-seu per acollir la competició d'handbol.

El dia de Reis de 1992, arribava a la redacció d'EL 9 NOU que el regidor Manuel Nériz es plantejava un canvi de grup per desavinences amb els seus companys socialistes. El llavors cap de política, Josep Mas, va buscar directament la informació en uns temps sense xarxes socials i, majoritàriament, sense telèfon mòbil. "Vaig decidir anar-lo esperar a casa seva, a Can Gili, però no apareixia", recorda. I no ho va fer fins a l'1 de la matinada, en un auguri de les llargues jornades que li esperaven a partir

d'aquell moment. "Són coses de la feina de periodista." La confirmació, la matinada d'un dimecres, va fer possible que el canvi de grup de Nériz aparegués a l'edició de divendres.

La primera confirmació que hi hauria un canvi de majoria a l'Ajuntament arribava associada a un pronòstic del mateix regidor que no es va complir: "Mai no faré una mala jugada a Josep Pujadas [llavors alcalde pel PSC]". En les setmanes i mesos següents, tot seria una seguit de rodes de premsa, plens municipals maratonians i declaracions creuades que complicaven l'escenari.

Josep Mas:
"Es van arribar a produir situacions esperpèntiques"

La tensió creixia i, en bona part, els protagonistes acabaven sent presos de les seves pròpies declaracions. Fins que va arribar la moció de censura. "Era un dilluns de Setmana Santa i no hi havia edició fins divendres, així que vam decidir fer un número especial. Avui, potser no caldria, perquè hi ha la web, les xarxes socials... Però llavors només hi havia els diaris, la ràdio i la televisió", recorda Mas.

En el número especial hi va intervenir tota la redacció,

amb entrevistes a totes les parts implicades, opinions ciutadanes i una àmplia informació complementària sobre el context en què es va produir i els apunts programàtics dels dos partits que hi havia en l'Ajuntament d'aquell moment.

La tensió dels mesos previs va esclatar en el període d'un mes des de la presentació de la moció fins a la votació –i va continuar encara posteriorment–. Manifestacions al carrer, mostres de suport de la cúpula del PSC al seu alcalde. Nériz s'havia absentat de la ciutat durant alguns dies, però el 4 de maig va poder comprovar tota la indignació acumulada. Aquell era el dia fixat per al ple de la moció de censura, però l'alcalde va fer ús d'una argücia legal per ajornar el ple.

Amb tots els mitjans de comunicació a Granollers, aquell mateix dia es va produir un doble parricidi a ben pocs metres de la Casa Sindical, on s'havia de celebrar el ple. El nom de Granollers quedava així associat, també, a la crònica negra d'aquell 1992.

El ple es va ajornar i, ben pocs dies abans, el candidat a l'alcaldia proposat pels firmants de la moció, Josep Serratusell, va tenir un aparatós accident de cotxe. "Era una suma de notícies que anaven donant un caire més esperpèntic a tot plegat", recorda Mas. Un diagnòstic que encara es confirmaria en una sessió plenària "lamentable", el 22 de maig. A la sala

Un grup d'assistents al ple exhibeix bitllets durant la celebració del debat per expressar les sospites

Una manifestació de suport a Josep Pujadas, que va perdre l'alcaldia

d'actes de l'edifici municipal de l'avinguda del Parc la cridòria era constant: la crida socialista a la militància per manifestar el rebuig a la moció va omplir la sala de persones que mostraven

bitllets –una al·lusió a la mai confirmada compra del vot de Manuel Nériz per part de persones adinerades de la ciutat–. Els discursos dels regidors socialistes, marcats per la duresa i les mostres

RAMON FERRANDIS

NOUS DESPATXOS A GRANOLLERS!

cercle
Centre de Negocis

INFORMA'T: 93 870 35 00

Un edifici pensat sota una concepció moderna i pràctica i creat per oferir tots els serveis necessaris als professionals i empresaris.

La UEI i els seus gremis adherits feliciten a El 9 Nou pel seu 30 aniversari!

www.cerclecn.cat

...tes d'interessos econòmics rere el paper del regidor trànsfuga

d'indignació dels regidors convergents van afegir un tint grotesc al ple. Vells companys de lluita antifranquista s'encaraven en una mostra de la divisió que va generar

una polèmica sorgida, probablement, d'un problema personal. "Segurament, s'hauria pogut gestionar d'una altra manera, però les coses van com van", conclou Mas.

La gestió de l'endemà

Recosir la ferida de la moció de censura va costar anys

Granollers

EL 9 NOU

El paisatge polític posterior a la moció de censura era poc encoratjador. La tensió continuava instal·lada a la ciutat, especialment enfocada cap a Nériz, que va necessitar protecció policial fins a força mesos després. El nou govern, per la seva banda, tenia una certa necessitat de fer veure la seva acció: "Es van fer grans inversions, amb molt efectisme." Josep Mas recorda l'episodi d'un dirigent de CDC que va dir al nou govern que, per la festa major, si haguessin existit els Beatles, haurien portat els Beatles. No van ser els Beatles, però sí un gran espectacle amb Rafael Alberti, Georges Moustaki, Maria del Mar Bonet i Paco Ibáñez.

Es van fer grans obres, com una reforma de la Carretera de la qual en queda ben poca cosa, o una plantada de gespa al riu Congost, que va ser efímera perquè una riuada se la va endur. I la tensió continuava. Les eleccions de 1995 van donar

Manuel Nériz, a la dreta, escortat per la policia uns dies després de la moció

com a resultat un empat entre els dos principals partits i l'entrada de tres noves sensibilitats al ple. L'empat va ser insuficient per a CiU i, davant la impossibilitat de governar, la situació va derivar en un pacte tripartit entre el grup convergent i el PSC, amb ERC, que va ser qui va fer la proposta d'aquest govern ampli. Al mateix temps que es perfilava un govern majoritari, les ferides que havia provocat

aquella moció de censura van començar a cicatritzar. La normalitat es va reprendre, però el llarg temps transcorregut dona idea del gran trasbals d'aquell moment.

Un gran trasbals que es va veure reflectit en les pàgines d'EL 9 NOU, amb un ampli testimoni gràfic amb les imatges que van prendre els fotògrafs d'uns mesos que van canviar la història política recent de la ciutat.

ASSESSORAMENT INTEGRAL ENTRE PROFESSIONALS

ASSESSORAMENT FISCAL I COMPTABLE
ASSESSORAMENT LABORAL
LEGAL
ASSEGURANCES / CRÈDIT I CAUCIÓ
ESTALVIS / INVERSIONS / JUBILACIÓ
CONTINUÏTAT DE L'EMPRESA FAMILIAR
RECURSOS HUMANS
MARQUES
CONSULTORIA / INTERNACIONAL
PROTECCIÓ DE DADES
GESTORIA ADMINISTRATIVA
PLANS D'IGUALTAT

ENS HEM TRASLLADAT

al Carrer Josep Umbert, 129 cantonada Carrer Equador, 2

agora-sa.com

Tres dècades en dues pàgines

Recull d'alguns dels principals fets publicats per EL 9 NOU des de 1989 fins ara

Granollers

1989

* S'inaugura la presó de Quatre Camins, el primer centre penitenciari de la Generalitat de Catalunya.

* El retard en les causes dels jutjats de Granollers genera una situació caòtica. En tres mesos, marxen els quatre jutges titulars de Primera Instància i Instrucció.

1990

* Troben a Bigues i Riells un amagatall de la banda terrorista Grapo, amb 12 quilos de material explosiu.

1991

* Tanca la històrica fàbrica Roca Umbert, a Granollers.

* El Circuit de Catalunya acull el primer Gran Premi d'Espanya de fórmula 1.
* Maten a trets a Lliçà d'Amunt els membres d'ETA responsables de l'atemptat de Vic.

1992

* Cinc morts en un accident a la N-152 (actual C-17) a la Garriga.

* Moció de censura a Granollers: Josep Serratusell (CiU) aconsegueix l'alcaldia i tanca 12 anys de governs socialistes a la ciutat.

* La comarca participa de l'èxit dels Jocs Olímpics de Barcelona. La flama olímpica arriba a Granollers, subseu de la competició d'handbol. Mollet acull les competicions de tir i el Circuit, la prova de ciclisme en ruta.

1993

* Els reis d'Espanya, Joan Carles i Sofia, visiten Mollet pel mil·lenari de la ciutat.

1994

* El Racó de Can Fabes, de Sant Celoni i propietat del xef Santi Santamaria, primer restaurant de Catalunya amb tres estrelles Michelin.

* Un dels estius més calorosos dels anteriors 50 anys, la manca de pluges s'acaben traduint en una onada d'incendis que al Vallès Oriental cremen 3.000 hectàrees.
* Les fortes pluges provoquen el desbordament dels rius Tenes i Congost. El balanç va ser de quatre morts i enormes danys materials.

1995

* El BM Granollers guanya la primera Copa EHF de la seva història en derrotar a la final el Polyot Cheljabinsk rus (26-24/23-21).

Algunes de les portades que han anunciat fets més destacats: el tancament de la fàbrica Roca Umbert (1991), els incendis de 1994, l'obertura de la B-40 cap al Maresme (1995) i l'ascensió de Sergi Mingote a l'Everest (2001)

* La inauguració de la carretera B-40 situa el Maresme a pocs minuts i obre el Vallès Oriental al mar.

1996

* Una fuga de clor a la química Uquifa, a Sant Celoni, intoxica un centenar de persones.

* El BM Granollers guanya la segona Copa EHF després d'imposar-se a la final al Shakhtar Donetsk d'Ucraïna (28-18/28-27).

1997

* S'estrena l'illa de vianants de Granollers.

1998

* Carme Esplugas (CiU) es converteix en la primera alcaldessa de la història de

Granollers.
* Neix el Teatre de Ponent a Granollers.

1999

* S'inaugura el museu Abelló de Mollet.

* El BM Granollers crea la fundació del club.
* El jugador de bàsquet Joan Creus, veí de l'Ametlla, es retira.

2000

* S'estrena el nou edifici de l'ajuntament de Caldes.
* Pagesos amb tractors tallen la N-152 en protesta per l'encariment del preu del gasoil.

2001

* Sergi Mingote, de Paret, corona el cim de l'Everest en solitari.

2002

* S'inaugura el Teatre Auditori de Granollers després de 16 anys des de l'aprovació del projecte.

2003

* Montserrat Tura, fins aleshores alcaldessa de Mollet, és nomenada consellera d'Interior.

2004

* La comarca expressa la desolació per l'atemptat a l'estació d'Atocha de Madrid.

2005

* Haile Gebrselassie, considerat el millor fondista de tots els temps, és l'estrella de la Mitja Marató de Granollers.
* Tanca la Policlínica del Vallès, després de 70 anys.

* La Generalitat aprova el pla director urbanístic que preserva 774 hectàrees de Gallecs.

2006

* Entra en funcionament el tram de Canovelles de la ronda nord de Granollers.

* Manel Balcells, de Granollers, conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació durant 20 dies. Plega per discrepàncies del seu partit (ERC) amb els socis de govern.

* El golf de Vilalba comença a funcionar.

* Josep Lluís Rua, de Lliçà de Vall, condemnat a 40 anys de presó per assassinar la seva dona.

2007

* En una sentència pionera, un jutge concedeix per primer cop la custòdia compartida a parts iguals per al pare, de Figaró, i la mare, de Granollers, dels seus dos fills.

2008

* El PSC recupera les alcaldies de la Garriga i les Franqueses amb sengles mocions de censura.

* Obre la presó de joves de Quatre Camins.

* El kenyà Samuel Wanjiru estableix una marca de 59min 26s encara no superada a la Mitja.

2009

* Fèlix Millet, president de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música i veí de l'Ametlla, confessa una estafa de 3,3 milions d'euros.

* Entren en funcionament els nous jutjats de Granollers
* Es completa l'anella viària de Granollers.

* Troben a Mollet el menhir més gran de Catalunya.

* Cristina Salvador, del CN Granollers, guanya la medalla de plata al Mundial de natació sincronitzada.

2010

* S'inaugura l'hospital de Mollet.

* El BM Granollers perd la final de la Recopa davant el Gummersbach. Era la primera final europea per a l'equip en 14 anys.

* La rifa de Nadal deixa 38 milions d'euros a Caldes.

2011

* El BM Granollers viu una crisi econòmica aguda, amb impagaments a la plantilla i èxode de jugadors, que culminarà amb l'entrada del

30 ANYS

club en concurs de creditors.

2012

- * Dues mocions de censura provoquen canvis d'alcaldia a Vallromanes i Castellterçol.
- * Any espectacular per al ciclista Joaquim Rodríguez, de Parets: segon al Giro d'Itàlia, tercer a la Vuelta a Espanya, guanyador del Giro de Llombardia i la Fletxa Valona i primer al rànquing mundial UCI. Parets posa el seu nom al pavelló municipal.

2013

- * Granollers, subseu del Mundial d'handbol masculí.
- * Les sincronistes Meritxell Mas, Cristina Salvador i Laia Pons, del CN Granollers, triple plata al Mundial.
- * Tanca la històrica Derbi, a Martorelles, després de 91 anys d'activitat.
- * El Cor Infantil Amics de la Unió es converteix en el millor cor amateur del món en guanyar dos premis al concurs Let the Peoples Sing.
- * Pol Espargaró, de Granollers, es proclama campió del món de Moto2 al Gran Premi del Japó.
- * Joaquim Rodríguez, tercer al Tour de França i subcampió del món de ruta.

2014

- * Una ventada tomba milers d'arbres i deixa sense llum

Continent respostes ciutadanes a la massacre de Madrid

Vallesans mobilitzats: el 2004, contra els atemptats de Madrid; el 2017, pel referèndum de l'1 d'octubre

més de 40.000 usuaris a la comarca. També fa descarriar un tren a la Garriga, amb greus conseqüències per al conductor, al qual li han d'acabar amputant una cama.

* El KH-7 BM Granollers femení puja per primera vegada a Divisió d'Honor. El BM Granollers es converteix en l'únic club estatal amb els dos equips sèniors a la màxima categoria.

* El propietari de l'equip de vehicles d'assistència Epsilon, David Oliveras, de Cardedeu, passa set mesos a presó acusat d'un possible delictes de narcotràfic. Acaba en llibertat per manca de proves.

2015

- * Sis vallesans moren en la tragèdia aèria de l'avió de Germanwings, que feia el

trajecte Barcelona-Düsseldorf.

* El Recam Laser CH Caldes torna a l'OK Lliga, després de 36 anys

2016

- * El pilot Luis Salom mor en un accident al Circuit de Catalunya, durant els entrenaments previs al Gran Premi de MotoGP.
- * Miquel Luque, de Parets,

medalla de plata en 50 metres braça als Jocs Paralímpics de Rio.

2017

- * La Guàrdia Civil requisa 10 milions de paperetes del referèndum de l'1 d'octubre a Bigues i Riells. El mateix dia, deté el secretari general de Vicepresidència d'Economia i Hisenda, Josep Maria Jové, de Les Franqueses.
- * L'1 d'octubre, més de 130.000 vallesans voten en el referèndum. La Guàrdia Civil carrega amb violència a Vilalba Sasserra.
- * El conseller de Presidència de la Generalitat, Jordi Turull, i el calderí Raül Romeva, ingressen a presó per primera vegada per la seva participació a l'1 d'octubre.

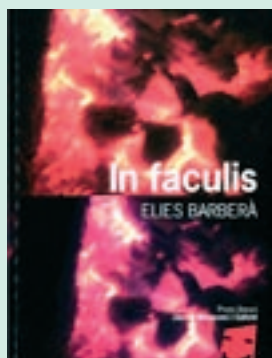
2018

- * Sergi Mingote, de Parets, corona tres vuitmils sense oxigen artificial

2019

- * Jordi Turull i Raül Romeva, jutjats al Tribunal Suprem de Madrid.
- * El 14 d'octubre es fa pública la sentència de presó per a Turull i Romeva, condemnats a 12 anys, acusats de sedició i malversació. S' aixequen concentracions de rebuig arreu de la comarca.

Tots els guanyadors del premi Maspons

R.S.

D'esquerra a dreta, a la fila superior: *Dietari apòcrif d'ironies i sarcasmes* (Josep Ubach i Serna, 2002), *Tros de quòniam. Vademècum de sàtires* (Antoni Ibàñez, 2003), *L'educació del bon lladre* (Màrius Moneo, 2004), *Manual de la perfecta parella mediocre* (Ramon Folch i Camarasa, 2005) i *Afectes col·laterals* (Jaume Muñoz, 2006). A la fila inferior, d'esquerra a dreta: *Dictadors de butxaca* (Miquel Martín, 2007), *I...* (Carles Castell, 2008), *El temps que tot ho emmerda* (Jordi Caballeria, 2010), *Democràcia absoluta* (Pere Josep Palou, 2012) i *In faculis* (Elies Barberà, 2013).

La petjada d'en Jaume Maspons

Aquest juliol ha fet 18 anys de la mort del periodista de Santa Eulàlia de Ronçana, membre de la primera generació de periodistes d'EL 9 NOU

de la redacció. Poc després, es va convertir en responsable de la secció d'esports, càrrec que va ostentar durant set anys i durant el qual va posar molt el focus en els esports base i les disciplines minoritàries, enteses com a eina d'integració i de pervivència d'uns valors cívics i democràtics en què creia fermament.

Maspons va inspirar el premi literari d'humor i sàtira que porta el seu nom

La bonhomia de Maspons, que el convertia en una persona apreciada per tothom, l'amor per les lletres i la ironia fina que el caracteritzava i es reflectia en escrits intel·ligents i afinats, van traduir-se en la creació, pocs mesos després de la seva mort, del Premi Jaume Maspons d'Humor i Sàtira, impulsat per la llibreria La Gralla i amb el suport de l'Associació Cultural de Granollers i EL 9 NOU.

Granollers

EL 9 NOU

La història d'EL 9 NOU té una data negra: el divendres, 27 de juliol de 2001. Aquell dia moria a l'Hospital Virgen de la Arrixaca de Múrcia Jaume Maspons i Safont, periodista de la casa i membre de l'equip fundacional de l'edició del Vallès Oriental. Maspons tenia 45 anys quan va morir, a conseqüència d'un accident de trànsit quan tornava de passar uns dies de vacances al Marroc. El periodista va deixar un buit profund a la redacció i la seva petjada encara avui és ben present.

Jaume Maspons va néixer el 1955 a Santa Eulàlia de Ronçana, a Can Maspons de la Vall, en el si d'una família molt coneguda a la vall del Tenes. Mestre de formació, va exercir a l'escola Perean-

Jaume Maspons, el primer a l'esquerra, durant la presentació d'un llibre a la llibreria La Gralla, el 1992

ton de Granollers i al Jacint Verdaguer de Canovelles, entre altres centres. Quan

EL 9 NOU havia d'obrir la redacció al Vallès, ell va ser dels primers a demanar feina

i des del primer número va acceptar una corresponsalia d'àrea per tenir un peu dins

FELICITATS 9NOU

AJUNTAMENT DE MONTMELÓ

Gràcies per aquests anys d'informació d'interès històric, social i econòmic de la comarca. I sobretot...

Gràcies per aquests 30 anys d'informació d'interès local

Que per molts anys puguem comptar amb EL 9 Nou com a mitjà de proximitat

30 ANYS

TEMPS PER CELE- BRAR

*"Felicitats EL9NOU
per 30 anys d'èxits!"*

#Amistat #Felicitat #Aniversari

Temps per inspirar-te, vibrar, emocionar-te, descobrir...
Temps per viure una experiència única en la qual tot gira al teu voltant.
#LaRocaVillage

FASHION · EXPERIENCES · FOOD · EVENTS · ART

LA ROCA VILLAGE

A MEMBER OF THE BICESTER VILLAGE SHOPPING COLLECTION®

L'any 2007, EL 9 NOU va organitzar per primer cop el premi Vallesà de l'Any per reconèixer persones o entitats que per la seva obra s'han sig-

nificat a la comarca i més enllà. Des de llavors, en què es va emportar el guardó Mercè Riera, d'El Xiprer, ja s'han entregat 13 premis i 16 guar-

donats, però hi ha hagut molts candidats. Els premis, responen a la seva vocació comarcal, es lliuren en espais emblemàtics del Vallès Oriental.

Setze vallesans de referència

El 9 NOU convoca des del 2006 el guardó del Vallesà de l'Any, que ja han guanyat 16 persones

1. MERCÈ RIERA (2006)

La responsable d'El Xiprer, de Granollers, va ser la primera Vallesana de l'Any. Riera és l'ànima d'aquesta entitat solidària creada fa més de 30 anys fruit d'una iniciativa ciutadana amb el suport de Càritas. L'activitat d'El Xiprer en suport de les persones menys afavorides de la societat ha estat modèlica en tot aquest temps i s'ha guanyat un prestigi merescut.

Mercè Riera

2. GERMÀ MORLANS (2007)

El doctor Germà Morlans, cap de la Unitat de Cures Pal·liatives de l'Hospital General de Granollers, va ser el guanyador de la segona edició del Premi Vallesà de l'Any. Els lectors i el jurat d'EL 9 NOU van voler reconèixer la seva tasca al capdavant d'aquesta unitat de l'Hospital. En aquest centre, el metge de Llinars també va ser membre de la junta facultativa, del comitè de bioètica i del comitè d'empresa.

Germà Morlans

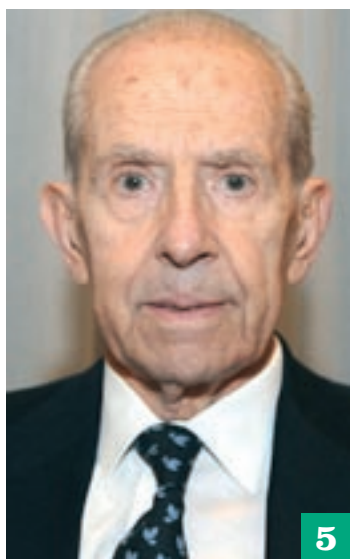
Imma Navarro

Tortell Poltrona

3. IMMA NAVARRO (2008)

Navarro va rebre el premi el 2008 com a responsable d'Apadis de les Franqueses. Aquesta associació de Pares i Adults amb Discapacitat, va néixer el 1994 a Granollers, però des del 2002 té la seu a les Franqueses. La seva màxima és promoure la integració de les persones amb discapacitat.

Carles Vallbona

Carme Grau

Laia Guinjoan

Cristina Salvadó, Laia Pons i Txell Mas

4. TORTELL POLTRONA (2009)

El pallasso de Sant Esteve de Palautordera va veure reconeguda el 2009 la seva llarga trajectòria, molt lligada al Circ Cric. Jaume Mateu, també fundador de Pallassos sense Fronteres, sempre ha reivindicat el caràcter del circ com una filosofia de vida

i com un fet cultural inqüestionable.

5. CARLES VALLBONA (2010)

El doctor granollerí resident a Houston (Estats Units), mort l'agost de 2015, va rebre el premi fa nou anys. Vallbona va ser un referent

mundial en salut comunitària i pediatria, i va ser un dels vallesans més internacionals. Durant molts anys va compaginar la seva vida americana a Houston (Texas) amb la de la ciutat de Granollers, de la qual no es va desvincular mai. Va formar part del

Patronat de la Fundació Hospital Asil de Granollers.

6. CARME GRAU (2011)

La coordinadora de la Fundació Oncovallès de Granollers ha estat una de les altres vallesanes de l'any. Fa gairebé 30 anys que es dedica

El 9 NOU, gràcies per aquests 30 anys d'informació comarcal de qualitat

Can
Baldufes
Antiga Casa RIERA

PER
MOLTS
ANYS!

Pl. Cabrits, núm. 2
GRANOLLERS
Tel. 93 870 05 27

9

Jordi i Josep Castells

des d'aquesta entitat a donar suport als malalts de càncer i als seus familiars.

7. LAIA GUINJOAN (2012)

L'any 2012 la guanyadora va ser Laia Guinjoan en representació del Banc dels Aliments. La jove garriguenca era aleshores la responsable del gran recapte que actualment organitza el Banc dels Aliments de Barcelona. La iniciativa va començar el 2009, al començament de la crisi.

8. SINCRONISTES DEL CLUB NATACIÓ GRANOLLERS (2013)

El 2013 va ser la primera vegada que el premi va ser

10

Mercè Llauradó

compartit. Les guardonades eren les tres joves sincronistes de Granollers Laia Pons, Cristina Salvador i Meritxell Mas per haver estat tres de les grans de la natació sincronitzada, sortides de la factoria del Club Natació Granollers. L'aportació del club a la selecció va anar guanyant pes a base d'èxits esportius.

9. ELS GERMANS CASTELLS (2014)

En l'edició del 2014 es va repetir el premi compartit. En aquest cas els guanyadors van ser els germans Castells de Cardedeu, en Josep i en Jordi, que s'havien dedicat durant més de 35 anys a la

11

Víctor Martínez Vicario

construcció d'escenografies teatrals i televisives. Del seu taller de Santa Agnès de Malanyanes n'han sortit grans escenografies per a companyies reconegudes.

10. MERCÈ LLAURADÓ (2015)

Mercè Llauradó, presidenta d'Apindep Ronçana, va ser la vallesana del 2015. Va fundar l'entitat el 1993 per suplir les mancances de les administracions. La cooperativa ofereix servei de menjador, transport, formació, teràpies i suport familiar, suport al lleure i servei assistencial i terapèutic.

11. VÍCTOR MARTÍNEZ VICARIO (2016)

12

Lluïsa Oller

L'empresari de Lliçà de Vall va rebre el guardó pel component social de la seva remarcable trajectòria empresarial al capdavant del gegant de la cosmètica capil·lar Salerm. Va oferir beques a joves sense recursos i va impulsar altres projectes socials. Va morir el desembre de l'any passat a 78 anys.

12. LLUÏSA OLLER (2017)

És la presidenta d'honor i l'ànima de Viver de Bell-lloc, una fundació de Cardedeu que treballa per donar feina, principalment a persones amb discapacitat intel·lectual. La història de la fundació va començar fa més de 35 anys, quan un grup

13

Ramon Mora

de famílies que tenien fills amb discapacitat mental van posar en marxa una iniciativa per donar una sortida laboral a aquells joves a través de la jardineria.

13. RAMON MORA (2018)

El darrer Vallesà de l'Any ha estat Ramon Mora, que va morir el juliol passat. Veterinari ja jubilat, va ser el delegat al Vallès Oriental del Banc dels Aliments. Va ser una distinció a la seva persona però també a l'entitat que encapçalava, que subministra productes de primera necessitat a entitats solidàries locals que reparteixen setmanalment lots d'ajuda a més de 10.000 persones.

30 anys reivindicant el valor de la premsa de proximitat.

Fundació Carulla
fundaciocarulla.cat

FELICITATS EL 9 NOU!

Edició Vallès Oriental

Abrera Aguilars de Segarra Aiguafreda Alella
Alpens Arenys de Mar Arenys de Munt Argençola
Argentona Artés Avià Avinyó Avinyonet del
Penedès

Badalona
Badia del

Vallès Bagà Balenyà Balsareny Barberà del
Vallès Barcelona Begues Bellprat Berga Bigues
i Riells Borredà El Bruc Cabrera d'Igualada
Cabrera de Mar Cabriels Calaf Calders Caldes
d'Estrac Caldes de Montbui Calella Calldetenes
Callús Calonge de Segarra Campins Canet de
Mar Canovelles Cànoves i Samalús Canyelles
Capellades Capolat Cardedeu Cardona Carme
Casserres Castell de l'Areny Castellar de n'Hug
Castellar del Riu Castellar del Vallès Castellbell
i el Vilar Castellbisbal Castellcir Castelldefels
Castellet i la Gornal Castellfollit
de Riubregós Castellfollit del Boix
Castellgalí Castellnou de Bages
Castellolí Castellterçol Castellví de la
Marca Castellví de Rosanes Centelles
Cercs Cerdanyola del Vallès Cervelló
Collbató Collsuspina Copons Corbera
de Llobregat Cornellà de Llobregat
Cubelles Dosrius El Brull El Masnou
El Papiol El Pla del Penedès El Pont
de Vilomara i Rocafort El Prat de
Llobregat Els Hostalets de Pierola
Els Prats de Rei Esparreguera
Castellolí Castellterçol Castellví de la
Marca Castellví de Rosanes Centelles
Cercs Cerdanyola del Vallès Cervelló
Collbató Collsuspina Copons Corbera
de Llobregat Cornellà de Llobregat
Cubelles Dosrius El Brull El Masnou
Esplugues de Llobregat Figaró-Montmany
Fígols Fogars de la Selva Fogars de Montclús

twitter.com/diba

Folgueroles Fonollosa Font-rubí Gaià Gallifa
Gavà Gelida Gironella Gisclareny Granera
Granollers Gualba Guardiola de Berguedà Gurb
Igualada Jorba L'Ametlla del Vallès
L'Espunyola L'Estany L'Hospitalet de
Llobregat La Garriga La Granada La Llacuna
La Llagosta La Nou de Berguedà La Palma de
Cervelló La Pobla de Claramunt La Pobla de Lillet
La Quar La Roca del Vallès La Torre de
Claramunt Les Cabanyes Les Franqueses del
Vallès Les Masies de Roda Les Masies de Voltregà

Lliçà d'Amunt Lliçà de Vall Llinars del Vallès Lluçà
Malgrat de Mar Malla Manlleu Manresa
Marganell Martorell Martorelles Masquefa

Matadepera Mataró Mediona Moià Molins de Rei
Mollet del Vallès Monistrol de Calders
Monistrol de Montserrat Montcada i Reixac
Montclar Montesquiu Montgat
Montmajor Montmaneu Montmeló
Montornès del Vallès Montseny
Muntanyola Mura Navarces Navàs
Òdena Olèrdola Olesa de Bonesvalls Olesa de
Montserrat Olivella Olost Olvan Orís Oristà
Orpí Òrrius Pacs del Penedès Palafolls Palau
de Plegamans Pallejà Parets del Vallès

Felicitats

30 anys

Perafita Piera Pineda de Mar Polinyà Pontons
Prats de Lluçanès Premià de Dalt Premià de Mar
Puig-reig Puigdàlber Pujalt Rajadell Rellinars
Ripollet Roda de Ter Rubí Rubió Rupit i Pruit
Sabadell Sagàs Saldes Sallent Sant Adrià de
Besòs Sant Agustí de Lluçanès Sant Andreu de la
Barça Sant Andreu de Llavaneres Sant Antoni de
Vilamajor Sant Bartomeu de Grau Sant Boi de
Llobregat Sant Boi de
Lluçanès Sant Cebrià de
Vallalta Sant Celoni

Sant Climent de Llobregat Sant Cugat del Vallès
Sant Cugat Sesgarrigues Sant Esteve
de Palautordera Sant Esteve Sesrovires
Sant Feliu de Codines Sant Feliu de Llobregat
Sant Feliu Sasserra Sant Fost de Campsentelles

Sant Fruitós de Bages Sant Hipòlit de Voltregà
Sant Iscle de Vallalta Sant Jaume de Frontanyà
Sant Joan de Vilatorrada Sant Joan Despí
Sant Julià de Cerdanyola Sant Julià de Vilatorrada
Sant Just Desvern Sant Llorenç d'Hortons
Sant Llorenç Savall Sant Martí d'Albars
Sant Martí de Centelles Sant Martí de Tous
Sant Martí Sarroca Sant Martí Sesgueioles
Sant Mateu de Bages Sant Pere de Ribes

Sant Pere de
Riudebitlles
Sant Pere
de Torelló

www.diba.cat

Sant Pere de Vilamajor Sant Pere Sallavinera
Sant Pol de Mar Sant Quintí de Mediona
Sant Quirze de Besora Sant Quirze del Vallès
Sant Quirze Safaja Sant Sadurn d'Anoia

Sant Sadurn d'Osormort Sant Salvador
de Guardiola Sant Vicenç de Castellet
Sant Vicenç de Montalt Sant Vicenç de
Torelló Sant Vicenç dels Horts
Santa Cecília de Voltregà Santa Coloma
de Cervelló Santa Coloma de Gramenet
Santa Eugènia de Berga Santa Eulàlia de
Riuprimer Santa Eulàlia de Ronçana
Santa Fe del Penedès Santa Margarida
de Montbui Santa Margarida i els Monjos
Santa Maria d'Olió Santa Maria de Besora
L'Esquirol Santa Maria de
Martorelles Santa Maria de Merlès
Sant Sadurn d'Osormort Sant Salvador
de Guardiola Sant Vicenç de Castellet
Sant Vicenç de Montalt Sant Vicenç de
Torelló Sant Vicenç dels Horts
Santa Cecília de Voltregà Santa Coloma
de Cervelló Santa Coloma de Gramenet

Santa Maria de Miralles Santa Maria de
Palautordera Santa Perpètua de Mogoda
Santa Susanna Santpedor Sentmenat Seva
Sitges Sobremunt Sora Subirats Súria
Tagamanent Talamanca Taradell Tavèrnoles
Tavertet Teià Terrassa Tiana Tona Tordera Torelló
Torrelavit Torrelles de Foix Torrelles de Llobregat
Ullastrell Vacarisses Vallbona d'Anoia Vallcebre

Vallgorguina
Vallirana
Vallromanes

Veciana Vic Vilada Viladecans Viladecavalls
Vilafranca del Penedès Vilalba Sasserra Vilanova
de Sau Vilanova del Camí Vilanova del Vallès
Vilanova i la Geltrú Vilassar de Dalt Vilassar de Mar
Vilobí del Penedès Viver i Serrateix

www.diba.cat

**Diputació
Barcelona**

#DibaOberta